

ژن له ئەدەبی کوردیدا دیوانەکانی (رەنگدان، ملوانکە) ی "شیرکو بیکەس" بە نمونە

کانیاوبە کرعەبدوڵا، شوانە نوری عەبدوڵا^۱

^۱ بەشی کوردیی، کۆلیژی پەروردهی شارەزور، زانکۆی هەلەبجە، شاری هەلەبجە، هەریمی کوردستان، عێراق

^۲ بەشی میژوو، کۆلیژی زانستە مەرفاوەتیەکان، زانکۆی هەلەبجە، شاری هەلەبجە، هەریمی کوردستان، عێراق

Corresponding author's e-mail: kanyaw.abdulla@uoh.edu.iq

پوخته

ئەم توێژینەوێه (ژن له ئەدەبی کوردیدا دیوانەکانی "رەنگدان، ملوانکە" ی "شیرکو بیکەس" بە نمونە). بەشیوێهێه کی گشتی تیایدا هەلەبجە، دوولایەن بە چرپی بخرینەروو، ئەوانیش: (ژن و شیعری شیرکو بیکەس) ن. لەلایە کەوێه ژن وە ک پیکهینەریکی بونیادی ئەدەبی باسکراو، لەلایە کی تریشەو، هەمان پیکهینەر، بەلام له شیعری شیرکو بیکەس و تایبەتتیش هەرکام له دیوانەکانی (ملوانکە، رەنگدان) بەنمونه هینراوونەتەو. دەشیت زۆریک له ناوهرۆکه نامادەکان له شیعەرەکانی شیرکو بیکەسدا، بەرادی پێویست گرنگیان پیدرابیت و کرابیتن بە کەرەستە ی گەلێک توێژینەو، بەلام بەشیوێهێه کی سەرەکی کارکردنە لەسەر ژن و نامادە ی ئەم رەگەزە ی سروشت، هەرەو هە خستنهرووی بەها و ناستی ژن لە ئەدەبیاتی کوردیدا و بەدیاریکراویش له دیوانەکانی شیرکو بیکەسدا، هۆکارە سەرەکییەکانی هەلەبجە ی ئەم توێژینەوێه بوون. رێبازی (پەسنی- شیکاری)، لەم توێژینەوێه دا بەکارهینراو، ئەویش بەو پێیە ی؛ کە له هەنگاوی یە کەمدا، لایەنی پەسنی (وہسفی) له توێژینەوێه کەدا پەرەو کراو، کە خۆی له باسکردن و خستنهرووی سەرنج و بۆچوونە جیاوازه کاندە بپینیتەو لەسەر بابەتەکان، پاشانیش شیکردنەو و روونکردنەو و بۆچوون و روانینە هاوشیو و جیاوازه کان و خستنهروویان له بەرھەم و شیعەرەکانی شیرکو بیکەسدا و شیکردنەوێه زیاتری دەقە شیعرییەکانە لەم روانگەنەو.

کللی وشەکان: (ژن، شیعەر، شیرکو بیکەس)

الملخص

هذا البحث (المرأة في الأدب كوردی، دواوین (رەنگدان، ملوانکە) لشیرکو بیکەس نموذجا) حاول بشكل عام أن يعرض جانبين مركزين، وهما: (المرأة و شعر شیرکو بیکەس)، تم ذكر المرأة كمكون للبنية الأدبية من جهة، ومن جهة أخرى نفس المكون لكنه تم الإستشهاد بها في شعر شیرکو بیکەس و بشكل أخص في كل من ديواني (ملوانكە و رنكدان) ربما حظيت كثير من المحتويات المعدة في قصائد شیرکو بیکەس بالإهتمام بنسبة لازمة و تحويلها إلى مادة مجموعة من الأبحاث، لكنه العمل على المرأة و موقعها و حضورها و كذلك تقديم قيمة و مستوى المرأة في الأدبيات الكوردية و تحديدا في دواوین شیرکو بیکەس كان من الأسباب الرئيسية لإختيار هذا البحث، تم إستخدام المذهب الوصفي التحليلي في هذا البحث، وذلك لإتباع الجانب الوصفي للبحث في الخطوة الأولى الذي يتمثل في الشرح و عرض وجهات النظر المختلفة على المواضيع، ومن ثم تحليل و توضيح وجهات النظر المتشابهة و المختلفة و عرضها في الأعمال الشعرية لشیرکو بیکەس و تحليل أكثر للنصوص الشعرية في هذه المنطلقات

الكلمات المفتاحية: (المرأة، الشعر، شیرکو بیکەس)

گۆفاری زانکۆی هەلەبجە: گۆفاریکی زانستی ئە کادیمیە زانکۆی هەلەبجە دەری دە کات	
DOI Link	http://doi.org/10.32410/huj-10446
رێکەوتنەکان	رێکەوتن: ۲۰۲۲/۱۰/۴ رێکەوتن: ۲۰۲۲/۱۱/۹ رێکەوتن: ۲۰۲۳/۳/۳۰
نیمە یلی توێژەر	kanyaw.abdulla@uoh.edu.iq
مافی چاپ و بلاو کردنەو	© ۲۰۲۳ کانیاوبە کرعەبدوڵا، شوانە نوری عەبدوڵا، گەیشتن بەم توێژینەوێه کراوێه لە ژێر رەزامەندی CCBY-NC_ND 4.0

Abstract

This research "Woman in Kurdish Literature, Rangdan and Milwanka's Divans by Sherko Bekas as Example" aims to explore two factors, which are : "Women and Sherko Bekas poems". On one hand, women are as an component of the basis of literature, and on the other hand, the same component, but in the poetry of Sherko Bekas especially in the poem collections of "Milwanka and Rangdan" which have been taken as examples. Many prepared indexes might be paid enough attention in the poems of Sherko Bekas and have been made elements of many researches. But generally, working on the position of women and existence of this genre of nature, and contributing the status and value of women in Kurdish literature and more specifically in the poem collections of Sherko Bekas, were the main reasons of choosing this research. The descriptivism criteria have been applied in the research which contains variety of critics and view points about the subjects, then analysis and explaining coequal and different opinions in the poems of Sherko Bekas and further analysis of texts in these terms.

Keywords: Women, Poetry, Sherko Bekas

پێشهکی

دهشیت له ناو ئهدهب و ئهدهبیاتدا، گهلیک له دیارده و بواره جیاوازه کانی ژیان بدۆزرینهوه، که ره گهزی شیعری و ناوه روکی دهقه شیعرییه کان، ئاورپان له زۆریک له پیکهینه ره کانی ژبانی مرووف و مروفایه تی داوه ته وه. بئگومان ژنیش به دهر نییه له م راستییه. هه ربۆیه به پێویست زانراوه پێگه ی ژن له شیعردا بخریته روو. "شێرکۆ بیکه س" وه ک دیارترین نوینه ری قوئاغی نوێی ئه ده بیات و شیعری کوردی، روانی تابه تی سه باره ت به زۆریک له پیکهینه ره کانی ناو کومه لگای کوردی هه بووه. له م توێژینه وه یه دا هه ولدراوه گرنگییه کی تابه ت به شیعره کانی و پیکهینه ری ناوه روکه شیعرییه کانی بدریت، شاعیر به بوونی کومه لکی زۆر له ده قی شیعری و دیوانه وه، ئاوری له زۆریک له دیارده کانی ژیان داوه ته وه. "دیوانی ره نگدان و دیوانی ملوانکه" له دیارترین دیوانه کانی شێرکۆ بیکه سن که به رێژه یه کی زۆر تابه ت و ته رخان به ژن و توخمی مینه کراون، له م توێژینه وه دا جه ختی له سه ر کراوه ته وه و ده قی تابه ت و دیاریکراو و ته رخان به ژن هینراونه ته وه. ئه و مه به ست و روانگه تابه تیه ی شاعیریش، که له ناو ده قه کانداسکران، خراونه ته روو. ئه م توێژینه وه یه، له دوو به ش پیکهاتوه. به شه کانیش کراون به چه ند پارو وه چه پاریکه وه و به مجۆره دارپژراون:

به شی یه که م / وینای ژن له ئه ده بیاتدا

پاری یه که م / ژنی کورد له ژبانی رووشنیری کوردیدا

یه که م / ژن له شیعردا

دووهم / ژن له چیرۆک و روماندا

پاری دووهم / ژن له قوئاغه شیعرییه کانداس

یه که م / ژن له قوئاغی کلاسیکدا

دووهم / ژن له قوئاغی رومانتیکدا

سینیه م / ژن له ئه ده بیاتی نوێ و هاوچه رخدا

به شی دووهم / پێگه ی ژن له ئه ده بیاتی شێرکۆ بیکه سدا

پاری یه که م / پیکهینه ری ناوه روکه شیعرییه کانی شێرکۆ بیکه س

یه کهم / سروشت

دووهم / نازادی

سێیهم / ژن

پاری دووهم / نامادهپی ژن و رهنگدانهوهی له دیوانی (رهنگدان)دا

پاری سێیهم / نامادهپی ژن و رهنگدانهوهی له دیوانی (ملوانکه)دا

ئامانجی تووژینهوه که:

ئامانجی تووژهران له ئه نجامدانی ئەم تووژینهوه زانستییه دا ئه وهیه، که یه کێک له لایه نه گرنگه کانی ناو دونیای ئه ده بیات، که بریتیه له بایه خدان به ژن و پێگه ی ژن له به ره هه می نوسه ران و به دیاریکراویش له به ره مه کانی "شێرکۆبێکهس" دا بۆ خوێنه ران شروقه بکات و ببیته بنه مایه ک بۆ لیکۆلینه وهی زیاتر له داها تودا.

به شی یه کهم / وینای ژن له ئه ده بیاتدا**پاری یه کهم / رۆئی ژنی کورد له ژبانی رۆشنیری کوردیدا**

ژنی کورد وه کو هه مو ئافره تی دنیا خاوه نی که سایه تی و ژبانی خۆیه تی و پیا یه یه کی کۆمه لایه تی هه یه له میژووی ژبانی کورده واریدا. ژنی کورد ئافره تیکی ده ست رهنگینه له مال و مندا ل په روه رده کردندا و جوانیه کی تایبه تی خۆی هه یه، ئافره تی کورد زی ره ک و چالا که و زۆر جار فه رمانه واپی و ده سه لاتی گرتۆ ته ئه سه تۆ سه رکه و تو بو وه تیایدا (ئافره ت له گه ل پیا ودا له قو ناغی رزگاری گه لدا خه باتی کردو وه هه رگیز ده سه و ستان نه بو وه، به لکو له زۆر راپه رین و تیکۆ شان له پینا و ی به دیه تینانی ژبانیکی به ختیا ردا ده وریان هه بو وه به درێژای سالا نی خه بات و هه تائێ ستاش، ئه وهی ئاشکرایه له راپه رینی به هاری (۱۹۹۱) دا ده وریکی به رچا ویا ن هه بو وه هه ر ئه بو وو له گه ل ها و سه ر و با وک و بیا ردا کۆ چره و ی کرد، ئه مانه کار و کرده وه کانی ئافره تن له قو ناغی رزگاریدا چونکه هه ستیا ن به وه ده کرد، ژبا ن ته نیا خوار دن و نو ستن نیه به لکو رۆشنا یی وه رگرتن وه له ئۆیسته) (مامه، ۲۰۰۲: ۱۵)

له ئه ده پی سه رجه م گه لانی دونیا دا زۆر جار ژن بۆ ته سه ره بابه تی به ره مه ئه ده بیه کان، ئه ده پی کور دیش له م خاسیه ته به ده ر نییه، به تایبه تی له شیعردا. هه می شه شاعیران و رونا کبیرانی کورد دا وای خه بات و سه ره به ستی ئافره تی کور دیا ن کردو وه دا ویا ن لیکردون، که دا وای مافه ره واکانی خۆیا ن بکه ن بۆ ئه وهی ژبانیکی شایسته بژین، ئه گه ر سه رنجی هۆنرا وه کۆن و تازه کانی ش بده ن ئه و به ئاشکرا ئەم خاسیه ته ئه بی نین. ژنی کور دیش هه ر له کۆ نه وه خه باتی کردو وه له پینا و ی سه ره به ستی و ئازا دیدا شان به شانی پیا و جه نگا وه به ته وا وه تی له خه بات و تیکۆ شاندا له پینا و ی ئازا دی نیش تیماندا به شدا ری ده کات و به شدا ری کردو وه، شاعیران مان له هۆنرا وه کانیاندا به زما نی ژنه وه قسه ده که ن و ئازایه تی و قاره ما نی ژنی کورد ده رده برن، که چۆن له مر دن سل نا که نه وه و خۆیا ن ده که نه قوریا نی و رو و له دو ژمن ده وه ستن.

یه کهم: ژن له شیعردا

ژن لای شاعیران مان به شی که له کۆمه ل، له پینا و ی مه سه له کانی کۆمه ل تیده کۆشن، چونکه مه سه له ی ژنیش به شی که له و مه سه له گه شتی یه کۆمه ل. ژن ته نها په یکه ریکی جوانی نییه، به لکو خه باتگێڕو شو رشگێڕو ئیلهام به خشی هه ست و نه ستی شاعیره. شاعیرانی شمان پله ی به رز و به نرخیان دا وه به ژن و به چا و ی ریزه وه سه ریا نکردون و شانا زیا ن پێ وه کردون. ((له با سکردنی کیشه ی ئافره ت له نێ و هۆنرا وه دا نا بی رۆئی شاعیرانی کور دمان له یاد بکری، کاتی بو ئێه کان بۆیا ن ده رکه وت که وا ئافره تی کورد زیاده لپێویست چه و سا وه ته وه و ما لۆیا ن و بپه دره تانه، کوره ی ده روونیا ن ها ته جۆش و خامه یان که وته کار، ئه وه بو و خۆشی و ناخۆشی و با ری نا له با ری ئافره تی کورد له نێ و هۆنرا وه کانیاندا ره نگیدا وه ته وه)) (مو کریان، ۱۹۸۰: ۲۷) زۆر جار ده لێن ئه گه ر بی ت و ئافره ت خۆی با س له کیشه کانی خۆی بکات جوان تر ده توانی ت هه ست

ونهست و نازارو كيشه كان دهربرپیت، چونكه خوی لهو روداوانه دا ژیاوه. ((نكۆلی لهوه ناكړی كه جیاوازی مه وداى كۆمه لایه تی و ئابوری و سیاسى نیوان پیاو ژن له كۆمه لگاكاني دنیا دا جیاوازه، ده لاین كهس وه كو ژن خوی ناتوانی گوزارشت لهو كیشه یه بكات، ئەمه راسته پیاوینك بۆ ئه وهی بتوانی گوزارشت له كیشه ی ژن بكات ده بی خوی له جیگه ی ژن دابنیت و وینه ی خوی بكات كه ژنیکه)) (قه رداغی، ۲۰۰۲: ۷)، چونكه ژن ده یه ویت ژنانه پی خوی به كاربهینیت بۆ گرنگی پیدانی وشه و دهربرپینه كانی ((ماده م ژنان ئەزمونی تایبه تی خۆیانان هه یه، ئەوا هه رخۆیان ده توانن دهربری راسته قینه ی ژیا نی خۆیانن به هه موو رو نكر دنه وه وه له چوونه تایبه تیبه كانی خۆیان، هه ریویه ژنان به وش یویه به ناروانه شته كان هه روه ك چون پیاوان بۆی دهروانن، لیره وه بیروهه ستی جیاوازی شیان ده بیت)) (إبراهیم، ۲۰۰۸: ۲۳۱)، به لام له گه ل ئەوه شدا ده توانن بلیین كه شاعیرانی گه وره ی كورد زۆر به جوانی توانیویانه نازارو كیشه كانی ئافره ت بخرنه ناو هۆنراوه كانیا نه وه و داوا ی تیکۆشان له ژنان بكن و چاویان بكنه وه به رامبه ر به وهه موونا هه مواریانه ی، كه به رامبه ر به ژنی كورد ده كړی. واته ده توانن بلیین، كه شاعیرانمان توانیویانه زۆر راستگۆیا نه ئەوه هه ست و سۆزه ی ژنی كوردمان بۆ بگه یه نن. (بیکه س) ی شاعیر داوا له ژنان ده كات بینه ناو كۆمه له وه و عه با و په چه فری بدن و بینه كۆری خه بات. شاعیر به ناوی (نه سرین) ناو نیکه وه قسه له گه ل ئافره تی كورد ده كات و ده لیت:

نه سرین ده مپكه داخ ت له دلمه

گیرۆده ی به ندی، ژیا نت زولمه

وامن پیت ده لیم چونكه له سه رمه

ههسته تیکۆشه تاخوینت گه رمه

سه ریۆش فریده، چ واده ی شه رمه (بیکه س، ۱۹۸۰: ۵۳)

له شاعیری (هیمن موكریانی) دا زۆر به جوانی باسی ژن له هۆنراوه كانیا ده بینن، شاعیر له ریزی پيشه وهی ئەوه شاعیره كوردانه یه به دلیکی پر له سۆزه وه باسی له ئافره تی كوردی كرده وه و به خه بات و تیکۆشانی به ستۆته وه، له گه ل نیشتماندا ئەیان كات به یه ك و خۆشه وستی خوی بۆ هه ردو كیان دهرته بری. ((هیمن وهك مروّف سهیری ئافرهت ده كات نهك ته نیا وهك جوان، ئافرهت لای هیمن (مروّفیكي جوانه) وهه م مروّفایه تیبه كه پی وهه م جوانیه كه شی پتویست ئەكه ن سه ربه ست و نازاد بی) (مه لاکه ریم، ۱۹۷۵: ۱۲۲) هه روه ها هیمن بانگی ئافره تی كورد ده كات بۆ راپه رین و فری دانیکی شۆرشگێرانه ی عه با و په چه و روو كرده خویندن چونكه ته نیا خویندن چاری دهردی كۆمه لایه تی و كورده واری ئەكات وه كو چون شاعیر خوی ده لیت:

كۆیله یه تی باوی نه ماوه، كیزی كوردی خۆشه ویست

راپه ره، ههسته له خه و، ئاخو چ وهختی نوستنه

ده ركه بشكینه، په چه بدرینه راکه مه درسه

چاری دهردی كورده واری خویندنه، هه رخویندنه (موكریانی، ۱۹۷۴: ۷۲)

گه سهیری هه ر ده قیكي شاعیری بكه ین ده بینن شاعیرانمان جگه له وهی شاعیران بۆ خاك و نیشتمان، یان نازادی، یان هه ر بابه تیكي تر نووسیوه، له گه ل ئەوه شدا له ده قه كانیا ندا باسی ژن كراوه و وینایه کی جوانیان بۆ كرده وه وه سفی به ژن و بالایان كرده وه و هه روه ها باسی ئەقیدارییان بۆ ئەم ره گه زه كرده وه. ده توانریت ئەوه بوتریت، كه ژن له ناو ده قه شاعیره كاندا پانتایه کی گه وره ی گرتووه و پینگه ی ژن و كاره كتهری ژن له شاعیردا زۆر به جوانی وینا كراوه (پیره میرد) به كیکه لهو شاعیرانه ی هه رچه نده ته مه نی به ره وو ژوو هه لكشاوه به لام له گه ل ئەوه شدا كاتیک خوینهر ده قه دلداریه كانی شاعیر ده خوینته وه واهه ست ده كات شاعیریکی لاوئه و به ره مه ی نوسییت "پیره میرد" به كیکه لهو شاعیرانه ی، كه له به ره مه كانیا به شیکی شاعیره كانی بۆ جوانی ژنان نووسیوه وه سفیکی جوانی بۆ كرده وه. بۆنموونه له ده قه شاعیر كندا باسی جوانی كچه جافی كرده وه ده لیت:

کچۆلهی به ناز، کچۆلهی به ناز

جنسی له تیفی شوخی سهرفراز

بازی عیشوه باز، دۆستی شه کهر باز

پینکه نینه کهت بۆزام مه رهه م ساز (پیره میژد، ۱۳۹۲: ۱۵۶)

له ده قیچی دیکه ییدا ده ئیت:

(نافرته)

به رۆژ زولف بینه سهر روو، ئه ئیت: هاواره، رۆژگیر!

به شه و رووی ده رکه وی، مژده ئه دن: وا جه ژنه مانگ گیر. (پیره میژد، ۱۳۹۲: ۲۰۶)

لیره دا پیره میژد روخساری ژن به خۆر و مانگ ده چوینیت پیی وایه گهر یار پرچه کانی بیتیتته سهر رووی ئه وا خۆر ئه شاریتته وه و به مه ش رۆژگیران رووده دات یان ئه گهر به شه ودا روخساری ده رکه وی ئه وا جه ژنه وه ک ده زانریت زاناکان و مه لا ئاینیه کان به ده رکه وتنی مانگ که نیوهی ده رده که ویت ده یکه ن به جه ژن. پیره میژد هاتوو پیک ئه م دیاردهی چواندوه به روخساری ژن که دیمه نیکی جوان و دلگیره. لیره دا ئه وه به دی ده کریت که هه لبه سته کانی پیره میژد بۆ ژن وینا کاریهی کی بالای تیدا به دیده کریت، که چواندونی به و دیمه نه جوان و سه رنجراکتیشانهی، که له سروشتدا هه ن.

یه کیچی دیکه له و شاعیرانه (قانع) ی شاعیره که له دیره شاعیره کانیدا پیگه ی ژن و وه سف و وینای ژنی کردوه هه روه ها له گه ل ئه وه شدا باسی ئه و دیاردانهی کردوه که له کولتور و کۆمه لگه ی کوردیدا هه بوون سه ربارته به ژن و پیگه ی ژن، شاعیر هاتوو ئه م دیاردانهی کۆمه لی له ناو هۆنراوه کانی باسکرده . باسی ئه و به شخوراویهی که ژنان له و کاته دا له ناو کۆمه لگادا هه یانبوو، شاعیر ئه م په یامه ی به چه ند دیریک گه یاندوو و ده ئیت:

کچی به سته زمان ده وری ژیا نی

سینه ماییکه ئه گهر بزانی

که له دایک بوو ئه هه نگی نیه

ده ئین: ئای کچه! فائیده ی چیه؟ (قانع، ۱۳۸۴: ۳۵۰)

هه ر له هه مان دیردا شاعیر زۆر به جوانی ئه و نایه کسانیهی، که له نیوان کور و کچدا هه بووه له کۆمه لگه ی کوردیدا و نه یانه ئیشتوووه کچ له چوارچیهی ما ئدا بیتته ده ره وه. ته نها وه ک خزمه تکاریکی ما ئ چاویان لیکردوو، ده یخاته روو. ده ئیت:

نا بی به دارتاش نا بی به توجار

نا بی به نا لبه ند نا بی به عه تار

ئه گهر له حه وشه سهر بینه ده ر

دایکی تی ئه خوری: بی حه یای ما که ر (قانع، ۱۳۸۴: ۳۵۱)

دووهم: ژن له چیرۆک و رۆماندا

هه‌رچهنده له ناو دێره‌شيعره‌کاندا ژن نامادهيه‌کي به‌ر چاوی هه‌يه، له‌گه‌ل ئه‌ویشدا چیرۆک و رۆمان به‌دهرنه‌بوونه له‌وه‌ی بايه‌خ به‌ژن نه‌دن، به‌لکو ئه‌م دووژانه‌ره‌ش بايه‌خيان به‌ژن و پيگه‌ی ژن داوه‌و ئه‌م توخمه‌ سه‌ره‌کيه‌ی پيکه‌پينه‌ری ژنانيان پشتگوێ نه‌خستوووه‌و بوون به‌ره‌گه‌زيکی گرنگ له‌پيکه‌پينه‌ری ده‌قه‌گيرانه‌وه به‌ندييه‌کاندا، چه‌ندین رۆمان و چیرۆک هه‌يه، که‌له‌و بواره‌دا رۆله‌ جياوازه‌کانی ژنان ده‌خه‌نه‌روو. ته‌نانه‌ت نووسه‌ری رۆمانی ژنیش بوونه‌يه‌کي له‌وانه: (ئه‌ليف شه‌فه‌ق)ی تورکيه، که‌ له‌ ئیستادا يه‌کيکه له‌رۆماننووسه‌ باشه‌کانی دونياو باوه‌ری به‌يه‌کسانی ژن و پياو هه‌بووه. ئه‌وه‌ی که‌زۆر ده‌نگدانه‌وه‌ی هه‌بووه رۆمانی (چل ريساکه‌ی عه‌شق) ه‌ وخواه‌نی چه‌ندین به‌ره‌می ديکه‌يه‌ وه‌کو (رۆمانی شه‌ره‌ف، رۆمانی زۆله‌که‌ی ئیسته‌نبول، هه‌رسێ کچه‌که‌ی حه‌وا..... هيد). چه‌ندین نموونه‌ی رۆمان هه‌ن، که‌ له‌ده‌وری ته‌وه‌ره‌ سه‌ره‌کيه‌که‌ی ئه‌م توپيڤينه‌وه‌يه ده‌خولينه‌وه. بۆنموونه (ئيواره‌ی په‌روانه‌ی) (به‌ختيار عه‌لی)، که‌ يه‌کيکه له‌و رۆمانانه‌ی باسی توخمی ژن ده‌کات. ده‌توانین بليين له‌به‌شیک له‌چیرۆک و رۆمانی کورديدا، پياو له‌بری ژن قسه‌ی کردوه و له‌بری ئه‌و نوسيوه‌تی. باسی ماف و ئه‌رکی کردوو و گوزارشتی لیکردوو. رۆمانی (چاوه‌کانی)، که‌ نوسه‌ر (بوزورگ عه‌له‌وی) نوسه‌ریه‌تی، باسی ناماده‌ی ژن ده‌کات له‌ناورۆماندا له‌روانينیکی جياوازه‌وه باسیده‌کات. ده‌توانین بليين نوسه‌ر له‌م رۆمانه‌دا به‌ چاوپيکی رۆمانسيانه‌وه باسی ژن ده‌کات. هه‌موو رۆمانه‌که‌ له‌ چوارچيوه‌ تابلۆيه‌ کدا ده‌خوليته‌وه، که‌ چاوی ژنيک نيشانده‌دات، که‌ باس له‌ نيگارکيشيک ده‌کات به‌ناوی (مامۆستا ماکان)، کاتيک وینه‌ی هه‌ر تابلۆيه‌کی کيشاوه، هه‌ر وینه‌يه‌ک رووداو و کاره‌ساتيکی خۆی له‌ پشته‌وه‌بووه. به‌لام کۆتا تابلۆی به‌ر له‌مردنی هيج ليدوانیکی له‌سه‌ر نه‌وتوو. ئه‌ویش دوو چاوی ژنيک بووه، که‌ کيشاويه‌تی. هه‌ر که‌سيک وینه‌ی تابلۆکه‌ی ببينايه لیکدانه‌وه‌ی تايبه‌تی خۆی بۆ ده‌کرد، هه‌ر بۆيه‌ يه‌کيکه له‌ خويندکاره‌کانی (مامۆستا ماکان) سه‌رنجی خۆی له‌ سه‌ر تابلۆکه‌ خستوه‌ته‌ روو له‌ تابلۆکه‌دا واپروانيني بۆده‌کات، که‌ په‌يوه‌ندييه‌ک له‌ نيوان ئه‌م چاوانه‌ و (مامۆستا ماکان)دا هه‌بیت. لێره‌دا نوسه‌ر به‌شيوه‌يه‌ک باسیده‌کات، که‌ هه‌ر خويندکاريک له‌گه‌ل خويندنه‌وه‌ی رۆمانه‌که‌دا، سه‌رنجی به‌ره‌و ئه‌وچاوانه‌ ببات، به‌جۆريک له‌ ئه‌ندیشه‌ی خويدا وینه‌يه‌کی بۆ بکيشیت وه‌ک خۆی ئاماژه‌ی به‌وه‌ کردوه و ده‌لێت: ((تابلۆی "چاوه‌کانی" بريتی بوو له‌ ده‌موچاوی ساده‌ی ئافره‌تیک، ده‌موچاویکي دريژی ئافره‌تیک که‌ زولفه‌کانی وه‌کو قيری تياوه به‌سه‌ر شانه‌کانيدا هاتبووه خوار. هه‌مووشته‌کانی ئه‌م ده‌موچاوه‌ نااشکرابوون. لووت و دم و روومه‌ت و نيوجه‌وانی به‌ره‌نگيکی تاريخ کيشرابوون)). (عه‌له‌وی، و به‌رزنجی، ۲۰۰۲: ۱۵).

نوسه‌ری ديار و به‌ناوبانگ (شيرزاد حه‌سه‌ن)، که‌ خاوه‌نی هه‌ریه‌ک له‌م به‌ره‌مه‌ ئه‌ده‌ببينايه‌ (شيعر و چیرۆک و رۆمان). بيگومان له‌نيوان ده‌قه‌ئه‌ده‌ببیه‌کانيدا، باسی له‌ هه‌موو ئه‌و بابه‌تانه‌ کردوو، که‌ په‌يوه‌نديان به‌ ژنه‌وه هه‌يه. به‌شيوه‌يه‌کی تايبه‌ت گرنگی پيداوه. نوسه‌ر له‌نوسينه‌کانيدا هه‌ولیداوه باسی ئه‌وزولم و نايه‌کسانيه‌ی، که‌به‌رامبه‌ر ژن ده‌کریت بخاته‌روو. هه‌ریويه‌ له‌ رۆمانیکيدا به‌ناونيشانی (ژنيک به‌سه‌ر مناره‌وه)، باسی روانيني کۆمه‌لگا ده‌کات. "کۆمه‌لگا و ئاین و پياو" چۆن سه‌یری ژن ده‌که‌ن و باسی ئه‌و دابونه‌ريته‌نه‌ی، که‌ له‌نيوان کۆمه‌لگادا بوونيان هه‌يه و نابیت ژن نزيکیان بپته‌وه. هه‌روه‌ها ئه‌و زولم و نايه‌کسانیی و جياوازيبانه‌ ده‌خاته‌روو، که‌ به‌رامبه‌ر به‌ ژن ده‌کریت، که‌ ره‌نگه‌ هه‌نديکجار ژنان ئاواتيان خواستبیت له‌و توخمه‌ نه‌بووان و له‌ توخمی نير بونايه. (شيرزاد حه‌سه‌ن) هاتوو له‌نيو رۆمانه‌که‌يدا ئه‌م دياردانه‌ی خستوه‌ته‌روو، که‌ له‌نيوان ژبانی واقعي‌دا به‌رجه‌سته‌ن. ((تاو ناوايک به‌ ده‌سته چکۆلانه‌که‌ی فرميسکی ده‌سپريت، ئه‌و ده‌سته‌ی، که‌ هيشتا بۆنی خۆخه‌که‌ی لیده‌هات و توکی سه‌رپيستی خۆخه‌که‌ی وه‌ک سه‌ری ده‌رزی ده‌چه‌قييه سه‌ر کولمه‌کانت، که‌ ئه‌م به‌ ناو له‌پ، فرميسکه‌کانتي ده‌سپريه‌وه. هيشتا ده‌نگ و قافای ديو ئاسای ئه‌و پياوه غه‌ريبه ده‌گه‌بشته گويت و له‌وه‌ختی سلاو و به‌خپه‌هاتن، نيازی بوو به‌بیا نووی ته‌وقه‌کردنه‌وه ده‌ستت بگوشیت)). (حسه‌ن، ۲۰۱۱: ۲۷).

به‌مشيوه‌يه بۆمانده‌رده‌که‌ويت، که‌ له‌ رۆمان و چیرۆکه‌کاندا، گرنگيه‌کی باش به‌پيگه‌ی ژن دراوه. به‌ جۆريک له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی باسی جوانی ژن کراوه، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا ئه‌و کيشه‌وبابه‌ت و دياردانه‌ی ده‌رباره‌ی ئه‌م توخمه‌ هه‌بوون، کراون به‌ باس و نوسيني رۆمان و چیرۆک و نوسه‌ران به‌ئاشکرا ئه‌م دياردانه له‌نيو به‌ره‌مه‌کانيدا ده‌بپيرت.

پاری دووهم: ژن له قوناغه شیعریه کاند

ئه گهر سه رنج بدهینه میژووی ئه ده بیات ده بینین سه رها و بناغه که ی به شاعر دهستیپکردوو. شاعر گرنگی و تایبه تمه ندی خوی هه یه. شیعری کوردیش به چه ندین قوناغه تپه ریوه. ئه وقوناغانه ییش بریتین له (کلاسیک، رومانیتیک، ئه ده بیاتی نوئ و هاوچه رخ..). هه ریبه که له م قوناغانه ییش تایبه تمه ندی خویانیان هه یه. ((له نیو ئه ده بیاتدا هیچ شاعیریک نیه کاریگه ری ئه ده ب و شاعیرانی پیش خوی له سه ر نه ب)) (عه بدو لاوه او ری کانی، ۲۰۲۱: ۷) نووسی شاعر له قوناغی کلاسیکدا جیاوازه له نووسی شاعر له قوناغی رومانیتیک و ئه ده بی نویدا. له هه ریبه ک له م قوناغانه ییشدا باس له پیگه ی ژن کراوه.

یه که م: ژن له قوناغی کلاسیکدا

کلاسیزی کوردی ئه و ئه ده به نوسراوه ی کونی کورده، که په یه وی له سیسته می عه روز کردوو و ئه و گه نجینه ئه ده بییه ده و له مهنده یه، که بی ری داهینه رانه ی ده یان شاعیری وه ک: (باباتا هیرو مه لای جزیری و سیکوچکه ی بابان و ئه حمادی خانی و .... هندا) له لاپه ره کانی میژووی ئه ده بماندا دایانه یناوه. له م قوناغه شیعریه دا گرنگی به ژن دراوه و به چاوئیک به رز له پیگه ی ژنیان روانیوه و شاعیران ژنیان به سه رچاوه و ئیلهام به خشی شاعر کانیان داناوه. یه کیک له و شاعیره دیارانه ی که سه ر به م ریبازه یه (نالی) شاعیره که زور گرنگی به ژن و پیگه ی ژن له ناوشعیره کاند داوه. نالی یه کیکه له و شاعیرانه ی له وه سفی ژندا گه شتوته لوتکه، نالی له وه سفکردنی دوله ره که ییدا زور به جوانی ده قه شیریه کانی رازاندو ته وه و ده لیت:

پیم ده لئین مه حوبه خیل و قیچه مه یلی شه ر ده کات.

خیل و قیچه یان ته رازوی نازی نه ختی سه رده کات. (نالی، ۱۳۶۲: ۱۰۸)

له م ده قه دا شاعیر به شیوه یه کی به رز و جوان له باسی یاره که ییدا کومه لیک جوانی ده خاته پالی و به زمانیکی پر له سوز و خو شه ویسته یه وه لیده روانیت، که ده لیت ئه وه مه حوبه نیه، که چاوی خیل و قیچ بیت، به لکو ئه و نازده کات. شاعیر لیره دا به ته واوه تی شیوازیکی جوان به یاره که ی ده دات وه ک ئه وه ی هیچ عه بیئیکی نه بیت. له دیرئیکی دیکه دا ده لیت:

ده ستم له گه ردنی خوت هه لمه گره ئه ی حه بیبه

وابزانه خو ئینی خو مه، یامنه تی ره قیبه. (نالی، ۱۳۶۲: ۳۹۴)

شاعیر لیره دا ده یه ویت ئه وه بلت به حه بیبه، که ده ستمی لینه رنه دات. ئه و کوژراوی ده ستمی خو شه ویستی ئه وه.

"سالم" ی شاعیریش یه کیکه له شاعیره به ناوبانگه کان، که له زوریه ی شاعر کانیدا باس له خو شه ویستی یاره که ی ده کات و ژنی کردوه به سه رچاوه و ئیلهامی شاعر کانی له یه کیک له شاعر کانیدا ده لیت:

فه له ک زه حمه ت له دل مه یلت به ده رکا

بینای هه ستم ئه گه ر زیروزه به رکا

ته لاشی عیشقی بی، هه ر که س له دلدا

ده بیت سینیه سیه ری و ته رکی سه رکا. (سالم، ۱۳۹۹: ۹۰)

شاعیر لیره دا مه به ستمی خو شه ویستی یاره که یه تی، که که س ناتوانی له دلی ده ربکات ده لیت ئه گه ر چه رخی گه ردوون سه رو ژیرم بکات و له ناوم به ریت، گرانه بتوانی خو شه ویستیت له دلیم ده ربکات هه ر ده میئته وه. به مشیوه یه باس له خو شه ویسته که ی ده کات که چه ند به نرخه له لای و ئه وه نده خو شی ده ویت که س ناتوانیت خو شه ویسته که ی له دلی ده ربکات. وه له به شیکی دیکه ی شاعر کانیدا ده لیت ئه وه ی عیشق له دلیدا بو بیت سینگی بکاته قه لغانی تیری نیگای یارو له م ریبه دا واز له سه ری خوی به یئیت. (مه حوی) یه کیکه تره له شاعیرانی کلاسیکی کوردی، ده ستمی بالای هه بووه له پیا هه لدان و وه سف کردنی جوانی ژندا و شاعر کانی رازاندوو ته وه به پیا هه لدان و جوانی ژندا، شاعیر له هونراوه یه کیدا ده لیت:

خه یالی زولفی دهرناچی له دل تا دهرنهچی له رۆحم

سپێراوه خه زینهی بهختی ئیمه بهو سیاماره (مهحوی، ۱۳۸۹: ۵۰۴)

پرچی یار هینده کاریگه ره بۆ راکێشان و گیرۆده کردنی دلی دلداران ، خه یالی پرچی دهرناچیت ، هینده جوان و سه رنج راکێشه هه تا رۆچی دهرنهچی ، گه نجینهی بهختی عاشقان و دلداران که له دونیای دا سپێراوه به پرچی رهشی یارهوه.

دووهم: ژن له قوناغی رۆمانتیکدا

له شیعری نوێ کوردیدا ژن پایه و گرنگی و سه نگی خوی هه بووه له ناو دهقه شیعره کاندای شوێنی بۆ ته رخان کراوه ، به جۆرێک زۆریه ی شاعیره رۆمانتیکه کان باسی جوانی ژنیان تیدا کردووه و خوشه و یستیان بۆژن دهرپرپوه ، ئه و گرنگی پیدانه ییش له پله یه کی به رزدا بووه . ناوه رۆکی زۆریه ی شیعره کان به جوانی پرچ ولتیوی ئال و به ژن و بالای ژندا . له هه مان کاتدا جوانی ژن و سروشت کاریگه ری زۆری له سه ر شاعیره کان هه بووه . هه روه ها ((دهر خستی جوانی سروشت و ئافره ت له ریزی پێشه وه دایه)) (حسین ، ۲۰۱۰: ۲۸۲) ، به لام لای هه ندیک له شاعیران جوانیه کان ژنیان له جوانیه کان سروشت پی به هاتربووه (گۆران) ی شاعیر یه کیکه له شاعیره رۆمانسییه کان ، که ده ورێکی بالای له شیعری رۆمانتیک کوردیدا هه بووه . گه ر باسی ژن بکه یین له نیو شیعره کان (گۆران) دا ، که م شاعیری کورد وه ک ئه و ته عبیری له ژن کردووه وه ک خوشه و یست ، جوانی ژن واده کات گۆران نه شته ی شیعری بگاته لوتکه و به شیک له شوناسی مامۆستا گۆران وینا کردنی ژنه له نه ده بیاتی کوردیدا ، شاعیر جوانی ژن ده کاته سه ر مه شقی جوانیه کان بوون ، به ئاشکرا بانگه وازی جوانی ژن ده کات ، هه سترکردن به جوانیه کان ژن ، شاعیر ته نها کۆپی ژنه بینه روه کان ناو ده فه کان پێش خوی ناکاته وه به لکو ئه و جوانیانه ی له سه ر روه ی که سیک رومالی کردوون وینا ده کات . ئافره ت لای شاعیر سه رچاوه ی گشت جۆره جوانیه که و تاله ژنیاندا بووه له م جوانیه تی نه بووه ، شاعیر به ئاشکرا باس له جوانی ژن ده کات باسی ئه و جوانیه ده کات ، که به چاوی خوی بینه یه تی . له ده قێکی دیکه دا ده ئیت :

قزکالی لیونالی پرشنگی نیگا کال

ئه ی کچه جوانه که ی سه رگونا نه ختی ئال

ئه ی کچه مه نگه که ی به ده نگی چه دوو

گه نده موه ی ده موچاوه ، مه چه ک هه لنه گرتوو (گۆران ، ۱۳۸۶: ۶۵)

((گۆران شاعیری ئافره ت و جوانیه ، شاعیری سروشته ، کاتیک باسی ئافره ت و جوانیه کان ده کات ، وه ک وینه کیشیک لیها توه وایه به رانه رتا بلۆکه ی وه ستابیت)) (عه بدولا ، ۲۰۲۱: ۴۱) . له م شیعره دا گۆرانی شاعیر باسی له سی جۆر جوانی کردووه ؛ جوانی سروشت ، جوانی کچیک ، له نیو ئه م دوو جوانیه شه وه جوانیه کی تری هه میشه له یاد بووه ئه ویش کوردستانه ، که له دوادپیری ئه م پارچه شیعره دا به یینا و ناوی بردووه (پیره میرد) ی شاعیر له بواری خویندندا بایه ختیکی زۆری داوه به وشیار کردنه وه ی ژنان له ریگه ی خوینده وار کردنیانه وه ، که بیگومان ئه مه ییش کارنیکی گرنگ و کاریگه ر بووه ، بیگومان بۆ ئه و سه رده مه مه گه ر ته نها که سیک وه کو پیره میرد توانییت ئه و کۆسپ و ته گه رانه بشکیتی که ریگر بوون له به رده م خوینده وار کردنی کچان و ژناندا . یه کیک له تیروانیی نوێخوازانه ی پیره میرد له م بواره دا . بایه خدان بوو به هوشیار کردنه وه ی ژنان له ریگه ی خوینده وار کردنیانه وه ، که بیگومان بۆ ئه و سه رده مه گرنگ و پر بایه خ بووه ، که ژنان بخوینن ، چونکه ریگری له ئافره ت کراوه بخوینن . له م شیعره دا ده ئیت :

ئه ی کچینه وه رنه مه کته ب ئیوه ته سکینی دلن

زینه تی باغ و ته ره قین ، ره ونه قی ده سته ی گولن

تازه ئیمه تیگه یشتووین دایکی چاکی خوینده وار

نه سلێ وا دینتته مه یدان قه ومه که ی پی بیته کار (پیره میرد ، ۱۳۹۲: ۳۲)

شاعیر له‌رێگه‌ی ده‌قه شیع‌ره‌کانییه‌وه هه‌ولێداوه، له‌لایه‌ك كچان و ژنان مافی خۆیان پێ بدریت وله‌لایه‌كی دیکه‌یشه‌وه هوشیاریان بکاته‌وه به‌وه‌ی، که به‌چه‌کی خۆپنده‌واری ده‌توانن شوێن پێی خۆیان له‌ناو خێزان و کۆمه‌لگه‌ بکه‌نه‌وه و به‌رگی دواکه‌وتووێ دابمان. هه‌روه‌ها (ئه‌حمده‌ هه‌ردی) یش که، شیع‌ره‌کانی نمونه‌ی بالان و به‌شیکێ زۆری شیع‌ره‌کانی باسی ژن ده‌کات: هه‌روه‌ها له‌ شیع‌ریکی ترده‌لێت:-

ئه‌م دله‌ی وه‌ك بت په‌رستی روو ئه‌کاته چاوه‌که‌ت

نوێژ ئه‌کا بۆ: تیشکی چاو و زولفه‌ تێک ئالاه‌که‌ت

گه‌رچی ئه‌یشیله‌ی به‌زه‌بری قۆنده‌ره‌و پێلاوه‌که‌ت

قه‌ت به‌ دل‌ره‌ق باست ناکه‌م، نایزینم: ناوه‌که‌ت (هه‌ردی، ١٩٨٤: ٧٠)

ئه‌م شیع‌ره‌ی ئه‌حمده‌ هه‌ردی که نمونه‌ی جوانی خۆشه‌ویسته‌ی بۆ ژن، له‌ خۆشه‌ویستی ژندا گه‌یشته‌وه‌ته‌ لوتکه‌ی جوانی هه‌روه‌ها که باس له‌ خۆشه‌ویسته‌ی که‌ی ده‌کات و ئه‌گه‌ر چی دل‌ره‌ق بووه‌ به‌رامبه‌ری، وه‌ك له‌ شیع‌ره‌که‌دا دیاره، به‌لام ئه‌وه به‌ دل‌ره‌ق باسی ناکات، هه‌موو جوانی ئه‌وه شیع‌ره‌ ده‌توانین بلێن له‌وه‌دایه، شاعیر که به‌هه‌ستیکی جوانه‌وه ده‌لێت (نایزینم ناوه‌که‌ت)

سێیه‌م: ژن له‌ ئه‌ده‌بیاتی نوێ و هاوچه‌رخدا

شاعیرانی هاوچه‌رخ باسی ئه‌وه کیشانه‌یان ده‌کرد، که رووبه‌رووی ژن ده‌بویه‌وه و ده‌بووه‌ کۆسپ له‌ به‌رده‌میاندا. هه‌روه‌ها ئه‌وه دیاردانه‌ی زۆر بلابوون، وه‌ك ژنبه‌ژن و یه‌کسانی له‌گه‌ل پیاواندا. شاعیرانی گروپی روانگه‌یش جه‌ختیان له‌سه‌ر ئازاره‌کانی ژن ده‌کرده‌وه. شاعیری گه‌وره‌ی کورد (شێرکو بێکه‌س)، یه‌کێکه‌ له‌وه‌ شاعیرانه‌ی، که له‌ رێگه‌ی شیع‌ره‌کانییه‌وه هه‌میشه‌ پشتگیری ژنی کردووه. هیچ جیاوازییه‌کی نه‌کرده‌وه له‌گه‌ل پیاو. هه‌میشه‌ هانی ژنی داوه، که شانبه‌شانی پیاو کاربکات. به‌شیکێ زۆری شیع‌ره‌کانی بۆ باسکردن له‌ ژن وکیشه‌کانی ژن و چاره‌سه‌رکردنی ئه‌وه کیشانه‌ ته‌رخانکرده‌وه. هه‌میشه‌ جوانترین شیع‌ری بۆ نویسون. هه‌روه‌ها ژنی ئاگادارکرده‌وته‌وه له‌و مافانه‌ی، که هه‌یه‌تی بۆ نمونه‌ شاعیر له‌ دیوانی (ئێستا کچیک نیشتمانه‌) دا ده‌لێت:

خانمه‌کان!

گوێچکه‌تان باش!

من جوێ گواره‌ی خوشکێکی

قه‌یره‌ی ((کامه‌ران))م

((هێشو یه‌کم که له‌گه‌لت و سپی سپی و

به‌لاملدا وه‌ختی که شوێ شوێ ئه‌بمه‌وه

هه‌تا تیکێ سه‌رشانم

من زۆر که‌م ئه‌چمه‌ ده‌روه‌ه و

له‌ناو قوتووه‌ شینه‌که‌مدا

وه‌رس، وه‌رس پالکه‌وتووم و

هه‌ر له‌ مالم. (بێکه‌س، ٢٠١١: ١١٨)

شاعیر له‌م شیع‌ره‌دا پیمان ده‌لێت زۆرن ئه‌وه کچانه‌ی بونه‌ته‌ قوربانی ده‌ستی کۆمه‌لگه‌ و ئازادیان لێ زه‌وت کردوه له‌ناو چوار دیواردا ژیان به‌سه‌ر ده‌بن، هه‌موو خه‌ون و خه‌یاله‌کانیان له‌گۆر ده‌نێن، له‌م ده‌قه‌دا باس له‌ کچی قه‌یره‌ ده‌کات که دوره‌ له‌ گرنگی پیدان و نازه‌نگرتن که چۆن له‌لایه‌کی ئه‌م نیشتمانه‌ فری دراون. هه‌روه‌ها شاعیر له‌ ده‌قیکی دیکه‌دا ده‌لێت:

شه‌وباش:

من ناوم کراسی ژنانه‌یه

ئەوئى نىشتىمان پىي شەرئە

بىكاته بەرى خۆى منم!

ئەم مېژوو نېرە ئەم نىشتىمانى سىمىلە

تەنھا جارى مى نە كرده بەرھەتاوى

بەر جۆگە ئاوى، بەر شوشە گولوى

ئەوانەى منيان لە بەركرد. گسك بوون

مەنجەل بوون. تەنەكەى خۆل... (بىكەس، ۲۰۱۱: ۳۸)

لېرەدا شاعىر باس لەو رەفتارانە دەكات، كە بەرامبەر بە توخى (مى) دەكرىن لەم نىشتىمانەدا، شاعىر لە زۆرىەى شىعەرەكانىدا لەگەل ئەو دەباووە كە بى جىاوازى لەگەل توخى نېردا بەھەمانشىوہ مامەلە لەگەل توخى "مى" بكرىت. كە باس لە توخى "مى" دەكرىت لەئەدەبىياتى ھاوچەرخدا، ناكرىت رۆلى (قوبادى جەلېزادە) لە بەرچاوانە گىرىت، چونكە ئەم شاعىرە توانىوېەتى لە نىو شىعەرەكانىدا بايەخىكى زۆرىە ئن بدات ، جىاواز لە شاعىرانى تر ھەمىشە جوانى ئن و كىشەكانى ئن لە شىعەرەكانىدا رەنگى داوہتەوہ. قوبادى شاعىر ، لە شىعەرەكانى دا خەرىكى ئازاد كردنى جەستە و كۆت و پەيوەندىيەكانى و رۆل و بايەخىكى تەواو بە جەستەى ئن دەدات ، لەم رۆوہوہ خۆى دەلئىت ((قسە كردنى بەردەوام و شىعەر نوسىن لەسەر جەستەى ئن بە ھەموو ئەندامەكانىوہ تەئكىدكردنە لەسەر نرخ و بايەخى جەستەو ھەولئىكە بۆ رايھىنانى خەلك بۆ رېزىگرتن لە تەواوى جەستە ، شكاندنى پەرزىنى ئەو شەرئەكەى زۆرىەى رۆح و دەرونى مرۆفى داگىر كردوہ)) (مەلود، ۲۰۱۳: ۹۴)، ھەرۆھەا لە پارچە شىعەرىكدا بە ناو نىشانى (پىچ) دەلئىت :-

شەوان بەخۆى دادەم. ..

نىوہرۆيان ،

شىعەر لە سايەپى دەنوسم

سەرى سالان ،

بخورەو دايدە گىرسىنم. ...

كەمەندەو

پىي بە قەلئان ھەئدە گەرىم

ئەو دەمەپش گەمارۆ دەدەرىم

پەتەو خۆى بى دەخنىكىنم (جەلېزادە، ۲۰۰۷: ۱۵۷)

لەم شىعەرەدا جوانى و ناسكى جەستەى ئن بە تەواوہتى رەنگى داوہتەوہ، لە ميانەى مامەلەكردنى شاعىر لەگەل پىچى ئندا ، بە جۆرىك پىچ دەبىتە تىشىكى دانەبراو لەژيانى پىاودا، ئەو ھەموو ھەسفەى لەم شىعەرەدا دەبىنن حالەتى نمايندەى پىچ و بەكارھىنانى جىاواز لەوہوہ سەرچاوہدە گىرىت، كە بەشىكە لە جوانى ئن ، بەشىكە لەو جوانىيەى شاعىر لە ژىرىدا ھەم دەحەسىتەوہو ھەم دادە گىرسىت و ھەم لە ميانەى پىچ دا بەسەر قەلئاندا ھەئدە گەرىت ، لە دوا وئىستگەيشدا ئەوہ دىسان پىچە دەبىتە پەتى سىدارە و شاعىر خۆى پىدەخنىكىنئىت. ((ژنانى كورد چەشنى ژنانى دىكەى رىفۆرمخواز ھەندىجار شەرئەمانەو بەترسەوہ وشەى خۆى دركاندوہو ھەندىجارىش راشكاوانە داكۆكى لەخواستە ھىومانستىيەكانى كردوہو بۆتە زمانحالى ھاوہرەزەكانى خۆى لەپىناو خەباتكردنى ئازادانەو شكاندنى كۆت و بەندى سەپاوى سەريان)) (حسىن، ۲۰۱۰: ۹۴) يەكئىك لەژنە ديارو بەرچاوہكانى ئەم قۆنەغە(دايكى سۆلاڤ) ە، ئەم ژنە شاعىرەش بەرھەمەكانى لەگۆڤارو رۆژنامەكانى ئەوسەردەمە بلاكردۆتەوہو باس لە كىشەو گرىتەكۆمەلەيەتئىيەكانى سەردەمەكەى دەكات((ھۆنراوہ لای ئەو ھەك پىوئىستىيەك لەدايك ئەبئىت... پىوئىستى دەرىپىن.. پىوئىستى راگەياندى بانگەوازى مرۆڤەروہرانەى خۆى بۆگىرانەوہى مرۆڤايەتى ئافرەت

له‌رینگه‌ی کردنه‌وه‌ی ده‌رگاکانی ئازادیی و خوینده‌واریه‌وه)) (سۆلاف، ۱۹۸۲: ۹ل)، که‌واته بانگه‌ش‌ه‌ی شاعیربۆسه‌ربه‌ستی ژن و خوینده‌واریی و نه‌هه‌یشتنی نه‌ریته‌کۆمه‌لایه‌تیه‌کانه، وه‌کوژنیک بو‌ئیرانه‌ ده‌ست بۆباسکردنی نه‌ریته‌کۆمه‌لایه‌تیه‌کان ده‌بات و په‌رده‌ له‌رووی راستیه‌کان هه‌لده‌مالی که‌چۆن ژن به‌نه‌گه‌تی هه‌ینه‌رو شه‌رمه‌ینه‌ری خه‌زان دانراوه، ئه‌مه‌ش ده‌رئه‌نجامی ئه‌وه‌کۆمه‌لگا پیاوسالاره‌یه، که‌ده‌سه‌لاتی ره‌های به‌ناو‌کۆمه‌لگادا شو‌ربۆته‌وه: له‌ده‌قیکیدا ده‌ئیت:

گریام گریام
 بۆخۆم گریام
 چونکه‌ کچ بووم
 که‌ پێچامیان
 شه‌ته‌ل درام
 هه‌موو لیویان هه‌لئه‌قورتاند
 له‌سوچیکا فریدرام
 به‌پێ ئاهه‌نگیش ناو‌نرام
 سه‌ره‌خۆشیان له‌باو‌کم کرد
 وتیان باشبوو

دایکی نه‌مرد (دایکی سۆلاف، ۱۹۸۲: ۱۶۹)

شاعیر لێرده‌دا پیمان ده‌ئیت، له‌کۆمه‌لگای پیاوسالاریدا ئه‌وه‌ پیاوانن نرخ و به‌ها بۆشته‌کان داده‌نێن و به‌مه‌ش پیاو ده‌سه‌لاتی ره‌های ده‌بیت و ژنیش ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ردا ده‌چه‌سپێنێ و ده‌بیته‌ ئه‌وزنه‌ی کۆمه‌لگا ده‌یه‌ویت نه‌ک خۆی.

"که‌ژال ئه‌حمه‌د" ی شاعیریش له‌شاعیره‌کانیدا له‌سه‌ر مه‌سه‌له‌کانی تایبه‌ت به‌ژنان ده‌دوێت و ده‌یه‌ویت له‌رێگه‌ی ئه‌ده‌به‌وه‌ په‌یامی ژنانه‌یی خۆی بگه‌یه‌نێت، زۆرجاریش دژی ئه‌ونه‌ریته‌کۆمه‌لایه‌تیه‌کانه‌ی کۆمه‌لگا ده‌وه‌ستتیه‌وه، که‌ژنی بێده‌نگ کردووه و پێ هیچ بنه‌مایه‌ک ژنی کردۆته‌ ژێرده‌سته‌ی پیاو، له‌پارچه‌شاعیری "دژیکي دژ" باس له‌بێده‌سه‌لاتی ژن و مه‌حکومکردنی ژن ده‌کات و ده‌ئیت:

گوته‌کان مه‌حکومن به‌وه‌ی
 درکه‌کان دراوسێیان بن
 چه‌ند دلم بۆگۆل ئه‌سووتی
 سێبه‌ر به‌پێ ئاره‌زوی خۆی
 کراوه‌ به‌ژنی هه‌تاو
 دلم بۆسێبه‌ر ئه‌سووتی
 سواری ده‌م ولوت پێچراوی
 قه‌ترانی شه‌و
 ناهێلی کچی روناکی

له‌شوئینیکیدا ئۆقره‌ بگری (ئه‌حمه‌د، ۱۹۹۹: ۳۹)

لێرده‌دا شاعیر به‌به‌کاره‌ینانی وشه‌دژیه‌که‌کان جیاوازی نێوان نێرووی ده‌رده‌خات و ئه‌مه‌ ده‌قه‌ی "که‌ژال ئه‌حمه‌د" گوته‌ی ژنیکي کورده، که‌به‌رده‌وام بێده‌نگ کراوه‌ له‌ژێر نه‌ریتی باوی کۆمه‌لگادا مه‌حکوم کراوه‌ و پێ ویستی خۆی خواستی ئه‌وه‌ی تری نێری به‌سه‌ردا جێبه‌جێ کراوه.

بهشی دووهم: پنگه‌ی ژن له ئەدهبیاتی شیرکو بیکه‌سدا پاری یه کهم: پیکهینه‌ری ناوه‌رۆکه شیعریه‌کانی شیرکو بیکه‌س

ئەدهبیاتی هیچ گەلێک له‌هه‌موو قوناغه‌مێژووێه کاندایه‌که ئاست و شیوازیه‌رده‌وام نه‌بووه. هه‌میشه‌ گۆرانکاری یه‌کیک بووه له‌ خه‌سه‌له‌ته‌ دیاره‌کانی ئەدهب به‌گشتی. ئەدهبیاتی کوردیش هه‌مان راستی گۆرانکاری ده‌یگرته‌وه. مه‌رج نیه‌ هه‌میشه‌ گۆرانکاریه‌کان ئەدهبیاتی کوردیان به‌ره‌و پێشه‌وه‌ بردبیت، به‌لکو له‌ هه‌ندیک قوناغی مێژوویدا، خاموشییه‌کی مه‌ودا درێژ بای به‌سه‌ر ئەدهبیاتی کوردیدا کێشاهه‌. نمونه‌ش بۆ ئەمه‌ ئه‌و بێده‌نگییه‌ی ئەدهبیاتی کوردیه‌، که‌له‌دوای (باباتا‌هیری هه‌مه‌دانیه‌) هه‌تاوه‌کو هاتنی شاعیرانی وه‌ک (مه‌لای په‌رێشان، خانای قوبادی) دا ده‌بیرنیت. به‌هه‌مانشیوه‌ له‌دوای ئەمانیشه‌وه‌ تا هاتنی (مه‌لای جزیری و فه‌قی ته‌یران و ئەحمه‌دی خانی)، پاشانیش، تاده‌گات به‌سه‌ره‌لدانی ئەدهبیاتی قوتابخانه‌ی بابان له‌لای (نالی و سالم و کوردی) به‌روونی له‌به‌رچاوه‌، له‌دوای قوتابخانه‌ی شیعری بابانه‌وه‌ به‌رده‌وام ئەدهبیاتی کوردی و به‌دیاریکراویش ئەدهبیاتی نوسراو به‌رده‌وام له‌ گۆرانکاری و نوێکردنه‌وه‌ و داهێناندا بووه. له‌ (نالی) یه‌وه‌ تا (حاجی قادری کۆبی) و پاشان بۆ (ره‌شیدنه‌جیب و پیره‌مێرد و شیخ نوری و گۆران)، له‌دوای ئەمانیشه‌وه‌ ئەدهبیاتی کوردی له‌سه‌ر ده‌ستی شاعیران و نوسه‌رانی وه‌ک (شیرکو بیکه‌س، عه‌بدوڵا په‌شیو، کاکه‌مه‌م بۆتانی، له‌تیف هه‌لمه‌ت،..... تاده‌گاته‌ به‌ختیار عه‌لی)، ده‌گاته‌ ئه‌وپه‌ری نوێکردنه‌وه‌ و داهێنان.

له‌م روانگه‌یه‌وه‌ ناتوانین باس له‌ نوێکردنه‌وه‌ و داهێنان بکه‌ین، ئەگه‌رباس له‌ نوسه‌ریکی دیاری وه‌ک (شیرکو بیکه‌س) له‌ ئەدهبیاتی کوردیدا نه‌کریت، که‌ ده‌وتریت داهینەر به‌و واتایه‌ی، که‌ پرۆسه‌ی داهێنان له‌ چه‌ندین روانگه‌ و ئاستی جیاوازه‌وه‌ خۆی ده‌نوینیت. ئەم راستییه‌ له‌ به‌شێکی زۆری قوناغه‌ جیاوازه‌کانی ئەزموونی شیعری شاعیردا ده‌بیرنیت. بۆ نمونه‌ داهێنان

له‌ زمانی شیعری و هونه‌ری و دارشتنی جیاواز و هینانه‌ ناوه‌ی جووری جیاوازی نوسین، هه‌روه‌ها ژانهری جیاواز، نوسینی تایبه‌ت به‌ قوناغ و سه‌رده‌مه‌ جیاوازه‌کانی کۆمه‌لگای کوردی و ژیان له‌گه‌ڵ ئازار و مه‌ینه‌تی و نا‌هه‌حه‌تیه‌کانی کۆمه‌لگه‌یدا، بوون به‌ به‌شێک له‌ ئەزموونی شیعری (شیرکو بیکه‌س)، که‌ ئەمه‌ش بۆ خۆی وه‌ک یه‌کیک له‌ مۆرکه‌کانی داهینان ده‌که‌وتنه‌ به‌رچاو. شیرکو شاعیریکه‌، که‌ (شاعیرانه‌ وشه‌کان ی زمان هه‌لده‌بژێرت و ینه‌ی شیعری و ئیستاتیکی ده‌ق ده‌رازینیتته‌وه‌) (عه‌بدوڵا، ۲۰۱۹: ۶۰) ده‌وله‌مندی و ناوه‌رۆکی شیعری و مه‌به‌سته‌ شیعریه‌کان لای (شیرکو بیکه‌س)، به‌واتایه‌کی تر نوسین بۆ چه‌ندین مه‌به‌ستی جیاواز بۆ خۆی ده‌بیت به‌یه‌کیکی دیکه‌ له‌ خاسیتته‌کانی داهینان له‌ شیعری (شیرکو بیکه‌س) دا. هه‌میشه‌ (شیرکو بیکه‌س) هه‌ولیداوه‌ به‌ ینگه‌یه‌کی جیاواز له‌ شاعیرانی دیکه‌ شاعر بنوسیت ده‌ستیکی بالای هه‌بووه‌ له‌ شیعرنوسیندا و هه‌میشه‌ له‌ پشت نوسینه‌کانیه‌وه‌ هێمایه‌که‌ هه‌یه‌. واته‌ به‌ جوړیکی دیکه‌ شاعیر زمانی شیعره‌کانی هێمای بوون، که‌ ئەوانیش هێمای (نازادی، سروشت، ژن، نیشتمان)، پیکه‌ینه‌ری ناوه‌رۆکی شیعره‌کانی (شیرکو) بوون.

یه‌که‌م: سروشت

سروشت وه‌ک ره‌گه‌زێکی پیکه‌ینه‌ر له‌ شیعری زۆربه‌ی شاعیراندا ئاماده‌ی به‌رچاوی هه‌یه‌. به‌م پێیه‌ سروشت و پیکه‌ینه‌ره‌کانی ناوی، ده‌بن به‌ یه‌کیک له‌ ره‌گه‌زه‌ زیندوووه‌کانی ناو نوسین و به‌دیاریکراوی شیعری (شیرکو بیکه‌س) شاعیر سروشتی وه‌ک یه‌کیک له‌ پیکه‌ینه‌ری ناوه‌رۆکه‌ شیعره‌کانی به‌کارهێناوه‌. سروشت وه‌ک سه‌رچاوه‌یه‌کی ئیله‌امی شاعیره‌رکه‌وتوووه‌. ته‌نانه‌ت سیگۆشه‌ی (ژن، سروشت، نازادی) وه‌ک ره‌گه‌زه‌ بنه‌رته‌یه‌کان له‌ دونیایینی شاعیردا به‌کارهێنراون. بۆ ئەمه‌ش ده‌توانریت چه‌ندین نمونه‌ی شیعری شاعیر به‌یترته‌وه‌، که‌ سروشت تیا‌ناندا پیکه‌ینه‌ری سه‌ره‌کییه‌، له‌وانه‌یش (روبار، نسج، ژن و باران، کورسی). له‌خواره‌وه‌ نمونه‌یه‌که‌ له‌و شاعرانه‌ی شاعیر، که‌ سه‌رتاپای ناوه‌رۆکی شیعره‌که‌ به‌ دەوری ره‌گه‌زی سروشتدا ده‌خولیتته‌وه‌، ده‌خریتته‌روو:

بێ کۆتایی

گوتم گرت له‌... شاخ

باسی زهريای بۆ ئە کردم.
زهريا.. په خشانی پیدهشتی
خویندهوه بۆم.

سروشیت. داستانی هۆنراوهی
سه رشانۆی ئاده میزادی پیشاندام!
کاتیکیش گویم له زه مین گرت!
باسی "گهردون" ی بۆ کردم!
نهینیه کان: دهیان ژنیم
وهک مندال خهویان لیخستم!
ئه ی سنوری بی کۆتایی

که ی ئە تگه می؟! (بیکهس، ۲۰۰۶: ۲۸۵)

شاعیر له وشه کانی (شاخ، زه ریا، پیدهشت، زه مین، گهردون) سوودی وه رگرتووه، که ده توانین بلین بیرۆکه ی ته وای شیعره که و ئه و مه به سه شتی، که شاعیر ده یه ویت بیگه یه نیت بۆ هه ر هه موویان ره گه زه پیکهینه ره کانی سروشتی به کاره ی ناوه سه ره رای ده سه لاتی زۆری شاعیر له شیعردا، که چی هیشتايش سروشت و گهردون هینده به رفراوانن، که نه یه توانیوه په ی به هه موو نه هینیه کانیا ن به ریت. ئەمه ش ده بینه با شترین نمونه ی ناماده ی سروشت له ناوه رۆکه شیعره کانی شاعیردا.

له ده قیچی دیکه دا شاعیر باسی ئەندامه کانی جهسته ی خۆی و ته وای بوونی ژیا نی په یوه سستی سروشت و پیکهینه ره کانی ناو سروشت ده کات وهک له شیعری (به هاره شیعریک) دا ده لیت:

وه کو دره ختیکی ته نیای

به ر زه رده په ر

له پال ده وه نی گردیکدا

پاوه ستاوم

سه ر و مل تا ناوقه دم

له بهر هه تاو

قاچ و قول و تا ژوور ئە ژنو

نوقمی سیبه ر

به رامبه رم

کیوی به ردینی گهردن لوس

وهک دیواری شوشه ی شینباو

رێک هه لکشاو... (دیوانی شیرکو بیکهس، ۲۰۰۶: ۷۷)

وهک ده بینریت شاعیر ناو پته بونیک له نیوان خۆی و جهسته ی خۆی و سروشتی چوارده وریدا دروستده کات. هونه ره کانی ره وان بیژی وهک (لیکچواندن، خواستن)، له نیوان جهسته ی خۆی و دره ختیکیا دروستده کات به م شیوه یه سروشت وهک په کیکی له ره گه زه بنه ره تییه کانی بونیادی ده قی شیعری لای شاعیر ده رده که ویت.

(شیرکو بیکهس) په کیکی بووه له و شاعیرانه ی، که سروشتی جوانی کوردستان رهنگی داوه ته وه له ناو شیعره کانیدا شاعیر زۆر جار جوانی ژنی

چواندوه به جوانی سروشت. بۆنمونه له شیعریکیدا زۆر به جوانی باسیکردوو و ده‌لێت:

له په‌پوله‌ی ناو باخه‌وه

بۆ گولانه‌ی که‌ژ و نزار

له هه‌نگه‌ زهرده‌ی شاخه‌وه

بۆ سه‌ر گه‌لا و بۆ گوی رووبار. (دیوانی شێرکۆ بێکه‌س، ۲۰۰۶: ۵۴)

لێرده‌دا شاعیر باس له سروشت ده‌کات باس له باخچه‌ی جوان و پرله‌گول و په‌پوله‌کان ده‌کات. له‌به‌شێکی دیکه‌ی شیعره‌که‌دا ده‌لێت:

له جوانی بی ناوه‌وه!

بۆ شوخ و شه‌نگی ده‌رکه‌وتوو

له وه‌نه‌وشه‌ی خزاوه‌وه

بۆ گوله‌ باخی سه‌رکه‌وتوو. (دیوانی شێرکۆ بێکه‌س، ۲۰۰۶: ۵۴)

لێرده‌دا شاعیر باس له جوانی ژن ده‌کات وه چواندویتی به سروشت و گول، که ئه‌وه‌نده جوان و شوخ و شه‌نگه وه‌ک گوله باخه.

دووهم: ئازادپ

له‌دوای جه‌نگه جیهانییه‌که‌وه و دابه‌شبوونه‌وه‌ی نه‌خشه‌ی جوگرافیای دنیا و به دیاریکراویش رۆژه‌لاتی ناوه‌پاست و گه‌لانی ناوچه‌که وایانکرد، که گه‌لانی ژێرده‌ست و داگیرکراو بیر له ئازادپ و سه‌ربه‌خۆی بکه‌نه‌وه. گه‌لی کوردیش وه‌ک پیکه‌ینه‌ریکی رۆژه‌لاتی ناوه‌پاست و داگیرکراو، بینگومان بیر له ئازادپ و سه‌ربه‌خۆی ده‌کاته‌وه. (شێرکۆ بێکه‌س)، که‌نه‌وه‌ی دوای جه‌نگی جیهانی دووه‌مه، له‌به‌رئه‌وه‌ی به‌دیاریکراوی له ۱۹۴۰ ز له‌دایکه‌به‌یت، پاشانیس هه‌ر له بارودۆخیکی له‌و شێوه‌دا ده‌ستده‌کات به شیعیر نوسین. ئاشکرایه، که هه‌میشه روداو و بیرکردنه‌وه‌کانی ناو کۆمه‌ل و کۆمه‌لگا کاریگه‌ری راسته‌وخۆیان له‌سه‌ر په‌وتی نوسین و رۆشنی‌ری ده‌به‌یت. (شێرکۆ بێکه‌س) یش، هه‌میشه بارگای و کاریگه‌ر بووه به‌و روداوانه‌ی له‌ناو کۆمه‌ل و کۆمه‌لگا که‌یدا رویانداوه. هه‌ربۆیه ئازادپ و بیرۆکه‌ی ئازادی ده‌بن به هه‌ویتی به‌شیک له شیعیره‌کانی، نه‌ک به‌شیک ئاسای و چه‌ند دانه‌یه‌ک له شیعیره‌کانی به‌لکو ئازادپ و بیرکردنه‌وه‌ی ئازاد و مرو‌فی ئازاد، ژیانیکی ئازاد، ئه‌و فه‌لسه‌فانه‌بوون، که (شێرکۆ بێکه‌س) هه‌میشه پێی له‌سه‌رداده‌گرت و جه‌ختی له‌سه‌ر ده‌کرده‌وه. هه‌ربۆیه له‌ زۆریک له‌ گۆرانکاریه‌کانی ژیانکی کۆمه‌لایه‌تی و سیاسی کۆمه‌لگای کوردیدا راسته‌وخۆ به‌شدارێ ده‌به‌یت و ئازادپ بۆ مرو‌ف و کۆمه‌لگای کوردی و ته‌نانه‌ت هه‌موو دنیا ده‌خوازیت. هه‌ربۆیه شیعیر بۆ منالیکی ئه‌فریقی و گه‌لی فه‌له‌ستین و گه‌لانی ئه‌مریکای باشوور ده‌نوسیت. ته‌نانه‌ت له‌و سه‌رده‌مه‌ی ژیانیدا، که روو له شاخ ده‌کات و تیکه‌لی بزوتنه‌وه‌ی سیاسی کوردستان ده‌به‌یت. هێشتایش به هه‌مان روانین و مه‌به‌ستی ئازادیه‌وه ئه‌م کاره ده‌کات. هه‌ر وه‌ک چۆن خۆی ده‌لێت:

له‌ناو هه‌ناوی هه‌وره‌وه

مژده‌ی سه‌وز دانه‌باری

له‌ناو چاوی کانیه‌وه

ئاوی ژیان هه‌له‌قه‌وتی

له‌ناو ده‌روونی شاخه‌وه

مه‌لی به‌ربه‌یان هه‌له‌قه‌فری

له‌ناو برینی کێلگه‌وه

گوله‌گه‌نم ئه‌هاته‌ده‌ر

له ناو لوله ی چه کیشه وه

رێ ئازادی. (بیکهس، ۲۰۰۶: ۵۷۳)

وهک ده بیزیت شاعیر ته نانهت چهک و ئامیره کانی جهنگیش ههر له پیناوی ئازادی و رێ ئازادیدا به کارده بات. به و واتایه یی پروای به وه ههیه، که بۆ به ده ستخستی ئازادی، پتویسته تا راده ی به کارهینانی چه کیش سلنه کهینه وه. به هه مان شێوه ی (مژده ی سور، ناوی ژیان، مه لی به ربه یان، گو له گه نم)، ئازادیش هه مان واتای جوان و گرنگی له لای (شیرکو بیکهس) هه یه. شاعیر به جۆریک پروای به ئازادی هه یه، ته نانهت له هه ندی ده قدا به شیک له جوانیه کانی دیکهش به قوربانی ئازادی ده کات. بۆ نمونه (گو له، ژن، ژیان، موسیقا، شاعر). ته نانهت بوونی هه موو ئه مانه ییش له پینش ئازادیه وه به گرنگ و پتویست نازانیت و هه موویان ده خاته خزمهت ئازادیه وه. ههروهک له ده قی (پرسیار) دا ده ئیت:

که مرۆف نه بوو... گو له چیه.

چه نده جوان بی و

چه نده بۆن خو شیش!

که ژن نه بوو... ژیان چیه

به هه زار سائیش من بژیم!

که ما له موسیقای تیا نه بوو

ئیتر گو ی بۆ نه بی هه بی!

که شاعرێک ناخ نه بزوی بی و

له ناو زهینا

چرای خو ی دانه گیرستی و

ناوبه ناو داتنه چله کیتی

تۆ پیم نا لی بۆ بنوسری

که ئازادیش نه بوو ئیتر

گو له یه عنی چی و

شاعر چیه و

ژیان خو ی چی (بیکهس، ۲۰۰۶: ۱۸۳-۱۸۴)

به م شێوه یه ده رده که ویت، که شاعیر مرۆف و چه مکی ئازادی به یه که وه گریده دات و وه ک یه ک بوون له قه له میان ده دات. هه ربۆیه به لای شاعیره وه، ئازادی، له یه که م هه نگاوی دوای مرۆف بوونه وه ده ستپیده کات.

ههروه ها له شاعرێکدا سه رجه می بۆنه کانی گه له که ی خو ی به ته واوی پیروزییه کانی شه وه ده خاته دوای ئازادی مرۆفه وه. ههروهک ده ئیت:

پیش ئالا خو ی

من ئازادی رهنگه کانی ئالام ئه وی!

به ره له سرود

من سه ربه ستی وشه کانی ناویم ئه وی!

به ره له رادیو

من زرگاری هه موو ده نگه کانم ئه وی!

بەر له تیغی

من سه‌ریه‌خۆی ته‌واوی جوگرافیای

هه‌موو چاوه‌کانم ته‌وی! (دیوانی ته‌ون، ۲۰۰۹: ۱۸۷)

له ده‌قیکی دیکه‌دا ده‌ئیت:

ئیه‌وه ته‌توانن شیعرمان ده‌ریه‌ده‌رکه‌ن

ماله‌کانمان بده‌ن به‌ کۆلی دووکه‌ل و ده‌بابه‌دا و

به‌ کۆمه‌ل بیانگۆتزنه‌وه!

ئیه‌وه ته‌توانن ئازارمان

له‌ پیکه‌نیی خۆتاندا بتویننه‌وه!

ئه‌توانن و ته‌توانن ته‌توانن و...

به‌لام ته‌وه‌ی له‌ خه‌ونی گورگه‌ بۆره‌که‌ی

یه‌ که‌مه‌وه، نه‌هاته‌ دی و نایشیه‌ته‌ دی

ئه‌وه‌ی هه‌رگیز پیتان نا‌کری:

سرینه‌وه‌ی ئازادییه‌ له‌ رۆحماندا (دیوانی ته‌ون، ۲۰۰۹: ۵۱)

لێره‌دا شاعیر باس له‌ زه‌وتکردنی ئازادی ده‌کات له‌لایه‌ن ده‌سه‌لاته‌وه، که‌ ده‌سه‌لاتداران ده‌توانن ده‌ست وه‌ربده‌نه‌ نوسینی شاعیره‌کان. واته‌ نا‌هێلن به‌ ئازادی خۆیان بنوسن. سه‌رجه‌می ژیان و خه‌ون و ئاواتی دونیای ته‌م‌گه‌له‌ ژیریپه‌خه‌ن و له‌ جوگرافیای ژیانکردنمان بگوازنه‌وه، وه‌ک چۆن له‌ پرۆسه‌ی شالاره‌کانی ئه‌نفال و کیمیا‌باراندا، به‌سه‌رگه‌لی کوردیاندا هێنا. هه‌روه‌ها ده‌شتوانن ئیمه‌ بکه‌ن به‌ که‌ره‌سته‌ و هۆکاری خۆشی و پیکه‌نین و چیژه‌کانتان، به‌ گریانمان، به‌ ئازار و ره‌نج و ژیانکردنمان، به‌ بونمان.... پینکه‌ن. هه‌موو ته‌وه‌ی، که‌ به‌ خه‌یالتاندا دیت، ده‌توانن به‌رامبه‌رمان ئه‌نجامی‌ده‌ن، به‌لام هه‌رگیز ناتوانن ئه‌و ئازادیه‌مان لیبستینه‌وه، که‌ له‌ رۆحماندا په‌نگی‌خواردوه‌ته‌وه. چونکه‌ ئازادی، به‌شیک له‌ باوه‌ری ئیمه‌ پیکه‌هینیت، ئازادییه‌ کۆتا هیوای ژیان به‌ ئیمه‌ ده‌به‌خشیت. به‌پێ هه‌موو بوونه‌کانی دیکه‌ ده‌توانین بژین، به‌لام هه‌رگیز ناتوانین به‌پێ بوونی ئه‌و هه‌سته‌ی ئازادییه‌ی، که‌ له‌ رۆحماندا به‌وه‌ و ئیه‌ویش هه‌رگیز ده‌ستتان پێ ناگات، ناتوانین بژین.

سێیه‌م: ژن

به‌ درێژایی میژووی ئه‌ده‌بیاتی کوردی، هه‌یج کاتیک نه‌بووه، که‌ توخمی مێینه‌ به‌شیک گرنگی له‌ ئه‌ده‌بیاتی کوردیدا پیکه‌هینابیت. نوسه‌ران، ئه‌دیب و شاعیر و رۆماننوسان، هه‌میشه‌ به‌شیک گرنگی ده‌قه‌کانیان بۆ ناساندن و گوزارشتکردن له‌ ژن و جوانیه‌کانی، نه‌هامه‌تی و به‌ده‌بختی و ئازار و جیاکارییه‌کانی ژن تابه‌ت و ته‌رخانکردوه. به‌م شیوه‌یه‌ به‌ درێژایی قوناغه‌ ئه‌ده‌بییه‌کانی ئه‌ده‌بیاتی کوردی، هه‌میشه‌ ژن له‌ روانگه‌ی جیاوازه‌وه‌ ئاماده‌ی هه‌بووه، چ وه‌ک نوسه‌رانی ژن بێت یاخود ئه‌و ده‌قانه‌ی، که‌ گوزارشتیان له‌ تابه‌تیتیه‌کانی ژن کردوه، ته‌گه‌ر له‌سه‌ر زمانی پیاوانیشه‌وه‌ نوسرابیت. (شێرکۆ بیکه‌س) یه‌کێکه‌ له‌و شاعیرانه‌ی، که‌ که‌م دیوانی شاعیری هه‌یه‌ ده‌قیک یان چه‌ند ده‌قیکی تابه‌ت به‌ ژن و روانگه‌ جیاوازه‌کانی ژنی تیدا نه‌بیت. ته‌گه‌ر چاویک به‌ دیوانه‌کانیدا به‌خشیت به‌رده‌وام ژن به‌ ته‌واوی پیکه‌په‌نه‌ره‌کانیه‌وه، چ وه‌ک جوانی بێت یاخود خۆشه‌ویست، نوسینه‌وه‌ی ئازاره‌کانی ژن، ژن وه‌ک پیکه‌په‌نه‌ری کۆمه‌لگا، دایک، خوشک، غه‌درلیکراو، به‌چوک بینین، له‌ روانگه‌ی ئاینه‌وه‌ و... هتد. ژن به‌م ناوه‌رۆکانه‌وه‌ ئاماده‌ی هه‌میشه‌ی هه‌یه. ته‌نانه‌ت له‌و ده‌قانه‌شدا، که‌ بۆ نه‌هامه‌تی گه‌له‌که‌ی نوسیون، زۆرتین جه‌ختکردنه‌وه‌کانی هه‌ر سه‌باره‌ت به‌ ژنه‌ له‌و رۆداوانه‌دا. بۆنموونه‌ له‌ دیوانی (ده‌ره‌ندی په‌پوله‌)دا، که‌ سه‌رجه‌می دیوانه‌که‌ تابه‌ته‌ به‌ کاره‌ساته‌کانی (کیمیا‌بارانی هه‌له‌بجه‌ و ئه‌نفال)، که‌چی شاعیر له‌ویشدا ده‌یه‌ویت نه‌هامه‌تییه‌کان له‌ دیمه‌نی مێینه‌یه‌ کدا

بنوینیت، ههروهک ده لیت:

ئهوه خه زانی بالای سه حه ره

ئهوه ده نکه ملوانکه ی خه ونه کانی سه حه ره

ئهوه ده ست و ئه وه په نجه و ئه وه مه مکی

به جیماوی سه حه ره

ئهوه قیژه ی مرواری سه حه ره

ئهوه خو له میثی ماله بابی سه حه ره. (دیوانی شیرکو بیکه س، ۲۰۰۶: ۱۴)

جاریکی دیکه شاعر بو ژن وهک (دایک) ده نویست، وهک ده لیت:

(دایک)

دایکم له شو ره بی پایز رووته له تر...

له تاق تاقه ره ته نیاتر...

له په ره سیلکه هه ژار تر...

دایکی منه

دایکم تاریکه شه و کراسیکی دایه

گه لا ریژان له بهری کرد. (دیوانی شیرکو بیکه س، ۲۰۰۶: ۲۲۳)

له راستیدا ژن هه وینی به شیکی زوری شاعره کانی (شیرکو بیکه س) پیکده هینیت. ئه مهش له بروای ته وای (شیرکو بیکه س) هوه دیت به ژن و دۆزه هه مه جۆره کانی ژن بوون، که له بروای (شیرکو بیکه س) دا، ژنبوون له کۆمه لگا رۆژه لاتیبه کاندای سه خته و بهرده وام له ژیر چه پۆکی نیر و بیرکردنه وه چه وته کانی کۆمه لگادایه، که چی (شیرکو) وهک نوسه ریکی راسته قینه، ئه م سه رنجه باوانه ی کۆمه لگا ده خاته بهر چه پۆکی ره خنه و هه میسه هه وئی هوشیار کردنه وه ی تاکه کانی کۆمه لگا به (ژن و پیاوه وه) ی داوه، که زیاتر له روانگی جوانییه کانه وه (به تایبه تی جوانیه کانی ژن) هوه دونیا ببینن. ههروهک چون خوی له م ده قه دا ژن و خوشه ویستی ژن وهک ئیلهام به خش بو ده قه کانی خوی ده بینیت:

وهختی زانیم

من ناتوانم

شتیکی تازه بنوسم

ئهوسا ئیتر وهک گۆنیک

له ناو سه رما

ناوه کهت دائه گیرسینم و

له بهر عه شقیکی رووناکدا

ئه فینت باشر ئه بینم و

قه سیده ی جوانتر ئه نوسم (دیوانی تهون، ۲۰۰۹: ۱۷۱)

ههروهها له ده قیکی دیکه دا به ناویشانی (پێ تۆ)، باس له وه ده کات، که به پێ ژن ناتوانیت شاعر بنوسیت. وهک ده لیت (پێ چاوی تۆ، چاوی شاعرم کویره)، واته ژن سه رچاوه و ئیلهامی شاعره کانی (شیرکو بیکه س) بووه.

پێ تۆ

وهک چون ئاسمان پێ ئه ستیره، یان به هار پێ گۆل

ئەم کوئیر ئەب و ئەو جوانەمەرگ، ئەچیتە ژیر گل!

بێ چاوی تۆش، چاوی شیعەر، کوئیرە و رێ نەبەن

بێ لێوی تۆ، نازیزە کەم، بەهار و گۆل... چەین؟! (دیوانی شێرکۆ بێکەس، ۲۰۰۶: ۸۲)

پاری دووهم: ئامادەیی ژن و رەنگدانەوهی له دیوانی (رەنگدان)دا

هەمیشە چەند پایە و رەگەزێک هەن وەک بئەرەتەکانی نوسین لەلای نوسەر یاخود شاعیران دەبێنرێن. ئەو رەگەزانە لە برۆای بئەرەتی نوسەر یاخود شاعیرە کەووە سەرچاوە دەگرن. بۆ نمونە (ژن) لای (شێرکۆ بێکەس)، یە کێکە لە رەگەزە بئەرەتییه کانی نوسین. بۆیە زۆر بە کەمی دیوانێکی شاعیر دەبێنرێت، کە ژن یە کێک لە ناوەرۆکە کانی پێکنەهێنابێت. بۆیە (شێرکۆ بێکەس)، لە برۆای قوڵی خۆیەوه شیعەر بۆ ژن و بارودۆخە تاییبەتە کانی ژنبوون دەنوسێت. بەلای شێرکۆ بێکەسەوه بەشیک لە جوانی و (ئەگەر نەلێین هەموو جوانی) و نرخی ژیان و ناشتی و خۆشەویستی و ئازادی، تەنانەت میژوو، کلتور... هتد بە ژنەوه دەبەستیتەوه.

ئەگەر ئەمە برۆای بئەرەتی (شێرکۆ بێکەس) بێت بە ژن و ژیانی ژن و چۆنیەتی روانینی ئەوانی دیکە لە ژن و ئەم بیرەش لە تەواوی نوسینە کانی رەنگی دابێتەوه (وەک لە پارە کانی پێشوتردا خرایەرۆو)، ئەوا لە نوسینی ئەو دەقانهیدا، کە بەجۆرێک لە جۆرەکان بۆ ژن نوسراون، بێگومان ژن ئامادەییەکی فراوانتری لەو دەقانهدا دەبێت و رەنگدانەوه. هەرکام لە دیوانە کانی (رەنگدان) و (ملوانکە)، بە رێژەیهکی زۆر ژن وەک بەشیک لە بنچینە پێکھێنەرە کانی ئەو دیوانانە دەبێنرێت. ئەوهی لەم پارەدا گرنگە تیشکی بخریتەسەر، ئەو روانینە جیاوازانە شاعیرە، کە سەرنجی بۆ ژن لە دیوانی (رەنگدان)دا دەنوین. شاعیر لەم دیوانەدا لە چەندین روانگە جیاوازهوه روانینە کانی خۆی سەبارەت بە ژن بەیان دەکات هەرۆک خۆی دەلێت:

من ناوم (کوئستان)ە

ژنیکی کەلاریم

بەرێکەوت، هەریبەناو، ((کوئستان))م

ئەگینا من پرم لە گەر و

ئەگینا من باوکم لە خێلی پەنگرە و

من دایکم لە هۆزی ژیلەمۆ و سوتانە. (دیوانی شێرکۆ بێکەس، ۲۰۰۶: ۲۸۸ - ۲۸۹)

لێرەدا شاعیر ئەو جۆرە لە مێینە بوون پێناسە دەکات، کە لە کلتور و کۆمەلگاکەیدا تەنھا ناوەرەکانیان بۆ دەمێنیتەوه و ئەگینا تەواوی ژیانی راستەقینە خۆیان بە دنیا یە ک ئازار و دەردەسەری دەورە دراوه. هەریۆیە (کوئستان)، کە وەک ناو، گوزارشتە لە ناویکی سەرنجراکێش و جێگەیهکی سەوزایی و پر لە هەستی ژیاوندۆستی، لە کاتی کە ئەوانە لە ژیانی کوئستاندا هەن (گەر، پەنگر، ژیلەمۆ و سوتان). ئەمە ژیانی راستەقینە یە کێک لە نوێنەرە کانی ژن و مێینە یە لە کلتور و کۆمەلگای (شێرکۆ بێکەس)دا. ئەگەر زیاتریش برۆین ئەمە بیرکردنەوه و روانینی شاعیر دەخاتەرۆو سەبارەت بە مێینە، لە راستیدا سەرجهمی توخمی دووهم واتە (مێینە) لەلای (شێرکۆ بێکەس)، وەک باشترین نمونە ی نەفرەتلیکراو دەردەکەوێت. هەرۆک چۆن لە بەشیک دیکە ی دیوانی (رەنگدان)دا دەلێت:

توخمی من، لەم ناو، هەر ئەلێی تریفە ی ژیر هەوری

مانگیکی ترساوه

توخمی من

لاسکە گیایی ژیر پێیەو

هه‌میشه و هه‌میشه

ئاوئیکى گریاو

ئه‌وه‌ته‌ی له بیرمه خه‌نجه‌ری سمئیلدار

مۆره‌ی دى و نه‌ره‌ی دى و

هه‌ر به ژور سهرمه‌وه وه‌ستاوه. (دیوانى شێركۆ بێكه‌س، ۲۰۰۶: ۲۸۹)

ئه‌گه‌ر سه‌رنج له‌م ده‌قه‌بده‌ین ده‌بێنێت شاعیر سه‌رجه‌مى ده‌سه‌لاتى شیعری خۆی له‌و پێناوه‌دا خستۆته‌كار، كه‌روانینه تايبه‌ته‌كانى خۆی سه‌باره‌ت به‌ توخمى مێینه له‌ كۆمه‌نگاكه‌یدا بخاته‌روو، كه‌ هه‌روه‌ك چۆن ئه‌م توخمه‌ ده‌چوینیت به‌ (تریفه‌ی ژێر هه‌ورى مانگیكى ترساو)، لێره‌دا شاعیر جوانی ئه‌م توخمه‌ به‌راورد ده‌كات به‌ (تریفه‌ی مانگ)، به‌لام كام (مانگ)ه‌؟ (مانگیكى ترساو). یاخود توخمى مێینه وه‌ك (لاسكه‌گیای ژێرپێ) ده‌بێنێت، كه‌هیچ كات پێیه‌كان وه‌ك جوانیه‌ك، لاسكه‌گیای نابیین به‌لام هه‌میشه ده‌یانپلێشیننه‌وه. له‌ راستیدا دروستکردنى وێنه هونه‌رییه‌كانى ناو دیوانى (ره‌نگدان)یش، هه‌ر له‌ پێناو گوزارشتکردن له‌ نه‌هامه‌تییه‌كانى توخمى مێینه. بۆ نمونه (مانگی ترساو، لاسكه‌گیای ژێرپێ، ئاوى گریاو، خه‌نجه‌ری سمئیلدار، روخسارمان نانیكى سوتاوه، تۆرى پیاوان، هیلکه‌ی پیس...هتد). سه‌رجه‌میان وه‌ك وێنه‌ی هونه‌ری و ده‌سه‌لاتى شاعیر ده‌بێنێن بۆ گوزارشتکردن له‌ دۆخى ژن بوون.

خوئى مێینه‌یه‌ك نوسی

به‌گه‌وره‌ی ئاواى نوسی:

پۆژه‌كانم هه‌ریه‌ك په‌نگه‌ و

شه‌قامه‌كان هه‌ریه‌ك په‌نگه‌ و

سمئێله‌كان هه‌ریه‌ك په‌نگه‌

قانونه‌كان هه‌ریه‌ك په‌نگه‌ و

ئه‌وه‌ی له‌ وڵاتى مندا ره‌نگاپه‌نگه‌

ئامپه‌ره‌كانى كوشتنمه‌ و په‌نگى مه‌رگه‌. (دیوانى شێركۆ بێكه‌س، ۲۰۰۶: ۳۵۷)

له‌ كلتور و كۆمه‌نگایه‌ كدا، كه‌ به‌هاى ئینسان و جوانی په‌نگه‌كان فه‌رامۆشكراوه، هه‌ربۆیه زۆر ئاساییه، كه‌ توخمى وه‌ك مێینه، ژیاى سه‌رتاپا له‌و په‌نگه‌ پێكهاتبێت، كه‌ كلتور و ئه‌وانى دیکه بۆ دیاریده‌كهن. (شێركۆ) زۆر باش دركى به‌م راستیه‌ کردوو و کردویه‌تی به‌ هه‌وئى به‌شێكى زۆر له‌ شیعیر و وێنه هونه‌ریه‌كانى. ئه‌گه‌ر سه‌رنجی ئه‌و به‌شانه‌ی دیوانه‌كه‌یش بده‌ین به‌ روونى بۆمان ده‌ده‌كه‌وت، كه‌ شاعیر ئه‌م دیارده‌یه‌ی وه‌ك ده‌نگیكى زāl له‌ په‌نگداندا به‌ دیارخستوو. هه‌ربۆیه (پۆژه، شه‌قام، سمئیل، قانون)، هه‌ر هه‌موویان یه‌ك ئامانج ده‌پێکن، كه‌ ئه‌ویش په‌راویزخستن و پشنگویخستن توخمى مێینه‌یه، تا له‌ كۆتایدا كوشتنێكى په‌نگاپه‌نگ ئامپه‌ریان بۆ ده‌كاتوه. له‌ ده‌قیكى دیکه‌دا شاعیر ده‌ئێت:

په‌نگ قفله‌كه‌ن..

نه‌ بادا په‌نگیكى جیاواز

له‌ پێكدادا بێته‌ ژوورى!

په‌نگ ئه‌فرینن... نه‌ بادا سړى په‌نگیكى

تازه‌ی لای و بیدرکێنى.

په‌نگ كه‌ر ئه‌كه‌ن... نه‌ بادا گوئى له‌ زه‌نگى په‌نگیكى تر پى و رابپه‌رى!

په‌نگ لال ئه‌كه‌ن.. بۆئه‌وه‌ی په‌نگ هه‌ر هیچ نه‌ئى

بهردهوامیش ههر له شهودا رهنگ ته كوژن

بو ئه وهى كهس رهنگى بكوژ و تاوانبار قهت نه بئى! (ديوانى شيركو بيكهس، ۲۰۰۶: ۳۵۲)

لهم شيعره دا شاعير باس له رهنگى زيندانى كراوان و رهنگى ژنى شار به دهركراوان و زولمى رهنگ و ههروهها خوشه ويستى و قوربانى و نه هيشتى رهنگاله پى و فره پى رهنگه كان، كه ته مەيش به شيوه پى هونه ريبانه، نامازيه بو ئه و سهركوتى و ناداديبه پى، كه له كومه لگا كهيدا به رامبه ر ژنان و توخمى به رامبه ر نيرينه ده كريت. له راستيدا خواستنى وشه پى رهنگ و ته نانه ت ناوانى ديوانه كه پى به (رهنگان)، ده شيت له و راستيبه وه بيت، كه شيركو بيكهس دركى به وه كردوو، كه ژنان زياتر سه روكران له گه ل رهنگ و جياوازيه كان و ناسينه وه پى رهنگه جياوازه كان و ئه و رهنگاله پيه پى، كه له ژيانى ژناندا هه پيه. ههر بو پيه ديوانه كه پى و سه رتا پى ديوانى (رهنگان) پى، له خزمه ت ئه و به رهدا بيت، كه شيركو مه به ستيبه پى. به و واتا پيه پى، كه خواستنى وشه پى (رهنگ)، له سه رتا پى ديوانه كه دا، به شيوه پى هونه ريبانه و ره وانى پى پيه، له برى ژن و وه ك خواستنى بو ئه و مه به سته به كار هينرا بيت.

رۆژه كانى رهنگى بى ژن....

له په ره په ره پى ده فته رى هه لوه شاو و

شه وه كانى رهنگى بيزن... له پرته پرته فانوژى

له به رده مى گزه باداو...

له ته نيا پى قه له م پاندا نيكيش ته چوو..

مه ره كه پى تيانه ما پى و هيج نه نوسى. (ديوانى شيركو بيكهس، ۲۰۰۶: ۳۰۶-۳۰۷)

له راستيدا له لاي شاعير رۆژه كانى ژيانى مرؤفايه تى چونكه خو پان هه مه رهنگ و هه مه جوړن، ئه و هيج كات به پى ميينه يا خود ژن ناتوان رۆژى ته و او بو مرؤف ده سته به ركه ن. به م پيه به لاي شاعيره وه رۆژ و شه و هه ردوو تاريكن له به ر ئه وه پى ژيان تيدانپه. ههروهها هه رچه نده قه له م و پاندا، ئيشى پيه كه ميان نوسينه، به لام له به رامبه ر ئه وه دا، كه بو ژن نه نوسن يا خود له پيناوى ژندا نه نوسن، ئه و وه كه و ئه وه و ايه هيج مه ره كه پى تيدا نه بيت و بى رهنگ بيت و هيج وشه پيه كى لپنه پيه ته ده ره وه. به م جوړه ته و او پى ژيان و بوون به لاي شاعيره وه، وه كه رهنگاله پيه كه پى خو پى، پنو پسته گوزارشت له ژن بكات، پنياويه گه ر ژن نه بيت ژيانپيش نيه. ههروهكه خو پى ده لپت نه بوونى ژن وه كه (قه له مپى بى مه ره كه ب و په ره پى ده فته رى هه لوه شاوه و پرته پرته فانوژى له به رده م كزه با) دا ده چپت. كه واته سه رنجامى فانو سى كى به ر باش كوژانه وه پيه، كوژانه وه ش به و اتا پى ناخوشى و خراپى و تاريكى دپت، كه به لاي شاعيره وه ئه گه ر بيت و ژيانپى كى ژنى تيدانه بيت ئه و سه ره نه نجامه كه پى هه ر كوژانه وه و تاريكى ده بيت.

پارى سيبه م: ئاماده پى ژن و رهنگانه وه پى له ديوانى (ملوانكه) دا

ميينه وه كه پيكه پينه رى كى سروشت و بوون به چه ندين لايه ن و بوارى جياواز هه م خو پى گوزارشت له خو پى ده كات هه م ئه وانى ديكه ش به پى ئه و روانينه يان بو پى گوزارشتى لپده كه ن هه ر بو پيه جاريك وه كه دا پى جاريكيش وه كه خوشك و جاريكيش وه كه خوشه ويست و له كو تايشدا وه كه توخمى به رامبه ر ده خرپته ره و سه رتا پى هه موو ئه مانه ش و پنا پى ميينه له كومه لگا پيه كدا ده نو پين. نوسه ران و شاعيرانپيش به خواستن له و و پنا پيه بير و پاو سه رنجه كانى خو پان سه باره ت به توخمى ميينه ده نوسنه وه ته نانه ت هه موو ئه و لايه نانه پى ديكه ش باسده كه ن كه به جو رپى كه له جو ره كان په يوه نديان به سروشتى ژيان و بوونى ميينه وه هه پيه بو نمونه (جوانى سروشت، خوشه ويستى، پيه كسانى.... هتد) ئه و په گه زانه ن كه ده ورى ژيانى مرؤفايه تى و ميينه يان داوه (شيركو بيكهس) له به شپى كى زورى شيعره كانى گرنگيه كى پيه كجار به رزى به هه موو ئه م لايه نه داوه هه نديكجار دووان يان زياتر له مانه پيش كو ده كاته وه و له پينا و مه به سته تاي به تى خو پيدا و گوزارشتيان لپده كات وه كه له م ده قه پى خواره وه دا ده خرپته ره و:

خهوتوو. خانمی پایزه. خهوتوو مانگی زیز.
 خهوتوو و توژیالی له ته‌میش نیشته‌سه‌ر پیلوی.
 خهوی خیر. ئەی پەری!. خهوی خوش ئەی نازیز!
 ده‌توخا بابنووی و هیچ نه‌بی له خهوی نازادی ببینی.
 ده‌توخا لیگه‌زین، با دوورپی له چاوی باوکی خوی.
 با دوورپی له‌وماله‌وه، له تانه‌و دار کارپی برای خوی
 خهوتوو خانمی پایزه. خهوتوو مانگی زیز.

خهوی خیر. بو پەری. خهوی خوش بو نازیز. (دیوانی ملوانکه ، ۲۰۰۷: ۸۷)

کۆکردنه‌وهی هه‌رکام له (خانم و خهون و پایز) له پیناوی مه‌به‌سته سه‌ره‌کیه‌که‌ی شاعیردا، که ئەویش نازادیه به‌هایه‌ک به ده‌قه‌که ده‌به‌خشیت و خوینەر به‌ره‌و ئەو تیگه‌شته‌ کیش ده‌کات که له راستیدا ئەوه هه‌ر له‌خه‌وندایه، که مینه‌ نازاد بژی نازاد بیریکه‌نه‌وه هه‌ریویه شاعیر داواکاره ئەم مافه‌ش له مینه‌ نه‌سه‌نرته‌وه، که هیچ نه‌بیت با له خه‌وندا ئەزموونی ئەو ژیانه بکه‌ن که شایسته‌یانه له‌م ده‌قه‌دا هه‌رچه‌نده شاعیر به‌کۆمه‌لی وینه‌ی جوان مه‌به‌ست و سه‌رنجه‌کانی خوی ده‌رباره‌ی مینه‌ و ژیانی مینه‌ خسته‌ته‌روو، به‌لام هه‌شتایش هیچ له‌و راستیه‌که‌م نابیته‌وه که ره‌نگدانه‌وه‌ی ژن و مینه‌ له‌ دیوانه‌که‌دا به‌ جوړیکه‌ که به‌شیک زور له نه‌هامه‌تیه‌کانی ژنی تیداره‌نگداوه‌ته‌وه به‌م شیه‌یه (شیرکۆ بیکه‌س) له‌ چه‌ندین روانگه‌ی جیاوازه‌وه له‌ (ملوانکه‌) دا‌گوزارشتی له‌ ژن کردوو به‌روپا‌کانشی ره‌نگدانه‌وه‌ی راستیه‌کانی ژیانی ژنه له‌ کۆمه‌لگای کوردیدا. ملوانکه‌ که‌له‌ کۆمه‌لگای کوردیدا وه‌ک یه‌کتیک له‌ هۆکاره‌کانی جوانکاری و پارازنده‌وه بو‌ژنان به‌کارده‌هینریت (شیرکۆ) ده‌یه‌ویت له‌ملوانکه‌یه‌که‌وه سه‌رگوزه‌شته‌ی ژن بوون له‌ کۆمه‌لگاکه‌یدا بخاته‌روو هه‌ریویه له‌ته‌واوی دیوانه‌که‌دا ملوانکه‌ به‌کاره‌ینراوه بو‌ خسته‌ته‌رووی مه‌به‌سته‌کانی شاعیر، له‌ژیا‌ندا هه‌میشه‌ پیاو و ژن وه‌ک دوو جه‌مسهری ته‌واوکه‌ری ژیا‌ن بوونیا‌ن هه‌یه، به‌لام ژن له‌ روانگه‌ی (شیرکۆ بیکه‌س) ه‌وه، به‌ جوړیک له‌ دیوانه‌که‌دا خراوه‌ته‌روو که هه‌میشه‌ ریزبه‌ندی دووه‌می له‌ کۆمه‌لگای کوردیدا پێبه‌خشاوه له‌ راستیدا دووه‌میک خراپیش وه‌ک خوی ده‌بیت:

لێره بو‌ پیاو‌ه‌تی خه‌وشه

له‌هیچ بو‌نه‌یه‌کدا له‌ چوونه‌ ژووره‌وه‌دا

له‌ هاتنه‌ ده‌ره‌وه‌دا

ژن پێش خوی بخات

ته‌نها له‌ یه‌ک وه‌ختا نه‌بیت

که‌ ئەم به‌ دار راوی بئی و

ئه‌ویش له‌ پێشیه‌وه‌ راکات! (دیوانی ملوانکه ، ۲۰۰۷: ۸۲)

وه‌ک ده‌بیریت شاعیر به‌‌جووره‌ کۆمه‌لگه‌ی خوی ده‌خاته‌روو، که هه‌میشه‌ ژن تیددا له‌ پله‌یه‌کی خوارتره‌وه‌یه و ته‌نانه‌ت له‌ چوونه‌ده‌ره‌وه‌ و هاتنه‌ ژووره‌وه‌شدا هه‌میشه‌ ده‌بیت وه‌ک ئەو مروفه‌ پله‌ دووه‌ له‌ ژن پروانریت، که هیچ مافیکی له‌ پێش پیاو‌ه‌وه‌ نه‌بیت مه‌گه‌ر ته‌نها له‌و کاتانه‌دا بیت که له‌ ره‌نج و نازادا پێش پیاو بکه‌ویت.

له‌ ئاسماندا عه‌قلی نو‌قسانه‌ مانگه‌ شه‌و

چونکه‌ مینه‌

له‌سه‌ر زه‌وی عه‌قلی نو‌قسانه‌ وه‌نه‌وشه‌پی

چونكه: مئيه

له دهنگا عه قلى نوقسانه كزهبا

چونكه مئيه

به لام له ناو دهنگ و رهنگ و بۆنى شمشير و

شير و رم و مهنجيق و خويندا

هه ره موويان عه قليان ساغه و

ته واو ته واو

چونكه نيرن. (ديوانى ملوانكه، ٢٠٠٧: ٨٤)

شاعير لهم ده قه دا باس له ره گه زى مئ ده كات كه چۆن به كه م سه يرده كرئين له ناو كۆمه لنگا لهم ده قه دا ته وه مان بۆ ده رده كه وئيت كه ره گه زى مئ عه قلى به كه م يان ناته واو داده نريت، به لام پياوبه پيچه وان ه وه له هه موو بواره كاندا عه قلى به ساغ و ته واو كامل داده نريت. ئەم جياوازيه زۆره ي له نيوان ئەم دوو ره گه زه دابه به هۆى به كه م سه يركردنى ژنه وه يه له لايه ن كۆمه لنگه وه. به تيرامان لهم ده قه شيعريه ته وه مان بۆ ده رده كه وئيت هه رچه نده هه موو شته كان جوانيش بن به لام ئە گه ر بۆ ره گه زى مئ بيت عه قلى به ناته واو داده نريت، به لام ئە گه ر بۆنى خوين و شمشيرو پي ليبيت مادهم نيره عه قلى به ته واو كامل داده نريت.

هه روه ها له ده قىكى ديكه دا (شيركو بيكه س) به جوانى پشتگيري له ژن ده كات و ته وه ش ده رده خات كه ژن نيوه ي كۆمه لنگه به گه ر ژن نازادانه به ژدار نه بيت له هه ر كايه و به شيكى كۆمه لنگا ئە وا به نيوه ي ئە مينتته وه هه روه ك ده زانين له كۆمه لنگه دا زۆر شت بۆ ژن سنوردار كراوه، به لام پياوان نازادانه به شدارى تيداده كهن له گه ل ئە وه شدا له ژير ناوى شه ره ف و ناموسدا كۆمه لنگه كراوه ته زيندانتيك بۆ ژن وهك خۆى ده لئيت:

شه قام ئە لئى تا مئينه م به شه و و رۆژ نازادانه پيدا

نه روا ت

وا ئه زانم شه قاميكم ده ست و قاچيكم نوقسانه

رووبار ئە لئى تا مئينه نازادانه خۆى له ناوما

هه ئنه كيشئ

وا ئه زانم رووباريكم نيوه ي شه پۆلم نوقسانه. (ديوانى ملوانكه، ٢٠٠٧: ١٢٦)

ئه نجام

١- ئه ده بياتی کوردی له تهواوی قوناغ و سهردهمه جياوازه کانی خويدا، ژن وهک ناوه رۆکتي گرننگ بووه به به شتي کانی دانه براو له به رهه می بیر و بیر کردنه وه و نوسینی نوسه ران و شاعیران. هه ريوه له تهواوی قوناغه کانی وهک کلاسیک و رومانتيک و ئه ده بياتی نوێ و هاوچه رخيشدا، ژن به جۆری جياواز و تايهت ناویری لیدراوه ته وه.

٢- ناوه رۆکه هه مه رهنه گه کانی شاعر و به رهه مه کانی شيركو بیکهس، به جۆر پکن، که له به شتي زۆری دیوانه شيعریه کانیدا، ژنی وهک راستییه کانی فرامۆشکراوی ناو کۆمه ل و کۆمه لگه ی خۆی نوسیه ته وه و له پیناوی هه موو ئه و لایه نانه ی، که به شتي له ژبانی ژنیان پیکه پیناوه، دهقی تايهت و ته نانهت دیوانی تايه تيشی بۆ داناو، دیوانه کانی رهنگان و ملوانکه، باشترین نموونه.

٣- له خويندنه وه ی هه ر کام له دیوانه کانی (رهنگان) و (ملوانکه) دا، هه ست به ئاماده یی کۆی ژن و ميينه ده که ی. به و واتایه ی، که تهواوی ئه و لایه ن و بواره جياوازه ی، که ژبانی ژنیان پیکه پیناوه، به زمانیکی شيعری تايهت و دروستکردنی وینه ی هونه ری تايهت به ژن و له روانگه ی بیر شيركو بیکه سه وه، ده بیژنه وه. ته نانهت شاعیر نازار و ژان و ناره حه تیه کانیش، زیاتر له سه ر زمانی ژنان و به به رگيکی ژنانه وه نوسیه تیه وه.

لیستی سه رچاوه کان

یه که م- سه رچاوه کوردیه کان:

١- کتیب /

- ١- ئه حمه د، که ژال (١٩٩٩)، به نده ری به رمۆدا، چاپی ١ و ٢، سلیمانی.
- ٢- بیکهس، شيركو (٢٠٠٠)، ده ربه ندی په پوله، چاپی ستيه م، چاپخانه ی ئاسا.
- ٣- بیکهس، شيركو (٢٠٠٦)، دیوانی رهنگان، به رگی یه که م، سلیمانی.
- ٤- بیکهس، شيركو (٢٠٠٦)، دیوانی رهنگان، به رگی دووه م، سلیمانی.
- ٥- بیکهس، شيركو (٢٠٠٦)، دیوانی شيركو بیکهس، به رگی پینجه م، سلیمانی.
- ٦- بیکهس، شيركو (٢٠٠٧)، دیوانی ملوانکه، چاپی یه که م، سلیمانی.
- ٧- بیکهس، شيركو (٢٠٠٩)، دیوانی ته ون، سلیمانی.
- ٨- بیکهس، شيركو (٢٠١١)، ئیستا کچیک نیشتمانمه، سلیمانی.
- ٩- بیکهس، شيركو (٢٠١٦)، خیراکه مردن خه ریکه بگات، چاپی دووه م، سلیمانی.
- ١٠- جه لیزاده، قوباد (٢٠٠٧)، شه هید به ته نیا پیاسه ده کات، چاپی دووه م، ده رگی چاپ و بلاو کردنه وه ی ئاراس، هه ولیر.
- ١١- حسین، فوناد، ئافرهت له هۆنراوه ی کوردیدا، چاپخانه ی جاحض، به غداد.
- ١٢- حه سه ن، شيرزاد (٢٠١١)، (رۆمان)، ژنیک به سه ر مناره وه، سلیمانی.
- ١٣- حسین، هه فال ئه بوبه کر (٢٠١٠)، پنگه ی رپبازی رۆمانتيکی له شيعری کوردیدا، چاپخانه ی له ریا.
- ١٤- دایکی سولاف (١٩٨٢)، چه پکی وه نه وشه، به غداد، دارالقادسیه للطباعه.
- ١٥- ره سول، محمد (١٣٩٢)، دیوانی پیره میرد، ناوه ندی بلاو کردنه وه ی سه نه، سه نه.
- ١٦- ساحیب قران، عبده للرحمان به گ (١٣٩٩)، دیوانی سالم، تاران.
- ١٧- عه له وی، بزورگ (٢٠٠٢)، (رۆمان)، چاوه کانی، وه رگيرانی: نازاد به رزنجی، تاران.
- ١٨- قانع، بورهان (١٣٨٤)، دیوانی قانع، تاران.

- ١٩- قهرداغی، مه‌باد (٢٠٠٢)، نازادکردنی میژوو (لیکۆئینه‌وه له‌سه‌ر کێشه‌ی ژنان)، ده‌زگای چاپ و په‌خشی سه‌رده‌م، سه‌لیمانی.
- ٢٠- گۆران، عب‌ولله (١٣٨٦)، دیوانی گۆران، تاران.
- ٢١- مه‌ولود، ریزان س‌ال‌ح (٢٠١٣)، پ‌نگه‌ی ژن له‌دی‌دی قوبادی جه‌لیزاده‌و نزار قه‌بانی دا، چاپخانه‌ی حاجی هاشم، هه‌ولێر.
- ٢٢- موکریان، کوردستان (١٩٨٠)، هۆنراوه‌ی ئافره‌تی کورد، چاپخانه‌ی کوردستان، هه‌ولێر.
- ٢٣- مه‌لاکه‌ریم، محمه‌د (١٩٨٠)، دیوانی ب‌یکه‌س، چاپخانه‌ی ئه‌دیب، به‌غداد.
- ٢٤- مه‌درس، مه‌لا عب‌الکریم، عب‌دولکه‌ریم، فاتح، مه‌لاکه‌ریم، محمد (١٣٦٢)، دیوانی نالی، تاران.
- ٢٥- مه‌درس، مه‌لا عب‌الکریم (١٣٨٩)، دیوانی مه‌حوی، چاپی شه‌شه‌م، ئ‌نتشارات کردستان. سنه.
- ٢٦- مامه، سۆزان (٢٠٠٢)، ژن وگه‌ران به‌دوای ناسنامه‌دا، چاپخانه‌ی راز، سه‌لیمانی.
- ٢٧- ه‌یمن (١٩٧٤)، تاریک و پروون، بلاوکراوه‌ی بنکه‌ی پ‌یشه‌وا.
- ٢٨- هه‌ردی، نه‌حمه‌د (١٩٨٤)، رازی ته‌نیاپی، چاپی دووهم، چاپخانه‌ی زانکۆی سه‌لاحه‌دین، هه‌ولێر.

٢- نامه‌ی نه‌کادیمی /

- ٢٩- حس‌ین، س‌ایر (٢٠١٠)، دیارده‌ی ف‌یمینیزم له‌ئه‌ده‌ی جه‌ند نوسه‌ریکی م‌ینه‌ی کورد، نامه‌ی ماسته‌ر، زانکۆی سه‌لاحه‌دین.

٣- گۆفار /

- ٣٠- مه‌لاکه‌ریم، محمه‌د (١٩٧٥)، خه‌باتی ش‌یعی کوردی له‌پ‌یناو نازادکردنی ئافره‌تدا، گۆفاری به‌یان، ژماره‌ ٢٦.

31-Abdulla, K.B., 2021. Lyric in Abdullah Goran's Poems. Halabja University Journal, 6(4), pp.31-48.

-32Abdullah, K. B., Raheed Mera, A., and Hamafaraj, D. S., 2021. Poetic Image in" Salm's Poems. -Journal of Garmian University, 8(1), pp.1-11.

-33 Abdulla, K.B. and Hamafaraj, D.S., 2019. Erotic vision in the poetry of (Qubadi jalizada). Halabja University Journal, 4(3), pp.47-63.

دووهم / سه‌رچاوه‌ عه‌ره‌ب‌یه‌کان:

١- گۆفار:

- ٣١- إبراهیم، رزان محمود (٢٠٠٨)، النسوييه في الأدب والنقد، مجله‌ الأردنيه في اللغة العربيه وأدابها، المجلد (٤)، عدد ١، جامعه مؤتة عمادة الب‌حث العلمي، الأردن.